

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 507 - Σάββατο, 12 Απρίλιος 2008

1 ΕΥΡΩ

Νομοσχέδιο
ιδιωτικοποίησης
των υπηρεσιών
υγείας

ΣΕΛΙΔΑ 9

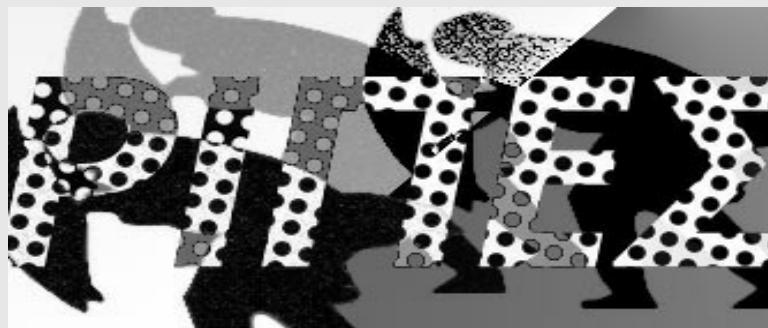
ΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ

ΜΟΝΗ ΑΜΥΝΑ
ο αγώνας για το μεροκάματο

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

12/4/1861: Εναρξη αμερικανικού εμφύλιου 12/4/1948: Κατάληψη Καλαβρύτων από ΔΣΕ 12/4/1921: Ο Κεμάλ καταγγέλλει βαρβαρότητες ελληνικού στρατού - η νεοσύστατη Σοβιετική Ενωση δωρίζει 30.000 ρούβλια για ανακούφιση Τούρκων προσφύγων 13/4/1960: Πρώτη πυρηνική δοκιμή Γαλλίας (Σαχάρα) 13/4/1970: Απελευθέρωση Μίκη Θεοδωράκη 13/4/1863: Κανάρης, Ζαΐμης και Γρίβας μεταβαίνουν στην Κοπεγχάγη και προσφέρουν το ελληνικό στέμμα στον Γεώργιο Α' 13/4/1970: Τέλος δίκης "Δημοκρατικής Αμυνας". Ισβία στον Καράγιωργα, κάθειρξη 18 ετών στον Γ.Α. Μαγκάκη 13/4/1973: Ογκώδης φοιτητική διαδήλωση στην Πάτρα 14/4/1985: Ο Ραμίζ Άλια πρόεδρος Αλβανίας 14/4/1865: Δολοφονία Αβραάμ Λίνκολν (Τζον Μπουτού) 14/4/1991: Εκατό χιλιάδες βαρέλια πετρελαίου στον κόλπο Γένοβα από βύθιση κυπριακού τάνκερ 15/4/1952: Η αμερικανική τράπεζα Franklin National Bank εκδίδει την πρώτη πιστωτική κάρτα 15/4/1956: Καθαίρεση Νίκου Ζαχαριάδη από ΚΕ του ΚΚΕ 15/4/1994: Υπογραφή μεγαλύτερης εμπορικής διακρατικής συμφωνίας (GATT) 15/4/1968: Αποκαλύπτεται στη Δαμασκό το όνομα του αρχηγού της Αλ Φατάχ: είναι ο πτυχιούχος μηχανικός του πανεπιστημίου Καΐρου, Γιάσερ Αραφάτ 15/4/1967: Μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατά πολέμου Βιετνάμ (ΗΠΑ) 16/4: Ημέρα φωνής 16/4/2003: Διεύρυνση ΕΕ με δέκα νέες χώρες 16/4/1927: Γέννηση Γιόζεφ Ράτζιγκερ (πάπας Βενέδικτος ΣΤ') 16/4/1917: Επιστροφή Λένιν (αναλαμβάνει τα ηνία της ρωσικής επανάστασης) 17/4: Ημέρα διαμαρτυρίας για Γ.Τ.Ο. - ημέρα αγροτικής πάλης, λαπιώνια: ημέρα προστασίας παιδιών, Συρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1946) 17/4/1979: Βόμβα στον ΣΕΒ 17/4/1934: Απελαση Λέοντα Τρότσκι από Γαλλία ως "ανεπιθύμητου κι επικίνδυνου" 17/4/1965: Αρση έκτακτων μέτρων εμφύλιου - αποφυλάκιση τελευταίων πολιτικών κρατουμένων 17/4/1961: Επεισόδιο Κόλπου Χίρον (Κούβα) 17/4/1944: Σύγκρουση ΕΑΜ-ΕΚΚΑ, εκτέλεση Ψαρρού 17/4/1975: Οι Κόκκινοι Χμερ καταλαμβάνουν την εξουσία (Καμπότζη) 17/4/1989: Νομιμοποίηση "Αλληλεγγύης" (Πολωνία) 18/4: Ημέρα πολιτιστικής κληρονομιάς 18/4/2002: Επιστροφή πρώτην βασιλιά Ζαχέρ Σαχ στο Αργανιστάν από 29ετή έξορια 18/4/1902: Η Δανία πρώτη χώρα που χρησιμοποιεί δακτυλικά αποτυπώματα ως αποδεικτικό μέσο 18/4/1941: Αυτοκτονία τρωματουργού Αλέξανδρου Κορύζη 18/4/1983: Εκρήξη στην αμερικανική πρεσβεία της Βηρυττού (63 νεκροί) ως διαμαρτυρία για αμερικανική παρουσία στον Λιβάνο 18/4/1974: Πρώτο χτύπημα Ερυθρών Ταξιαρχών - εκτέλεση δικαστή Μάριο Σόσι 18/4/1956: Πρώτη ειλεγμένη γυναίκα δημαρχος (M. Δεσύλα) 18/4/1949: Αποχώρηση Ιρλανδίας από Βρετανική Κοινοπολιτεία 18/4/1956: Διάλυση Κόμινφορμ 18/4/1981: Βόμβες σε Ιονική και Λαϊκή (Ιπποκράτους) 18/4/1991: Θάνατος Μένιου Κουτσογιωργα (ειδικό δικαστήριο).

● Το έχετε ήδη καταλάβει, αλλά το σημείωνουμε με έμφαση γιατί παραείναι χοντρό ●●● Τούτες τις μέρες καταργήθηκε ένα από τα μεγάλα «ταμπού» της τελευταίας πεντηκονταετίας ●●● Το ΝΑΤΟ, από εχδρός του ελληνικού λαού και των (όπως τα εννοούσε ο λαός μας) εδνικών συμφερόντων, μετατράπηκε σε πεδίο υπεράσπισής τους ●●● Το κατόρθωμα αυτό δεν χρεώνεται στον Καραμανλή και το Γιωργάκη, που εδώ και χρόνια έχουν καθαρή φιλο-ΝΑΤΟϊκή στάση ●●● Αλλά στις γησείς των κομμάτων της καθεστωτικής-κοινοβουλευτικής Αριστεράς ●●● Αλλά και ενίων της εξωκοινοβουλευτικής τοισάντης ●●● Το «προλετάριοι όλων των χωρών ενωδείτε» δυμήδηκε η Παπαρήγα ●●● Τι ακριβώς μήνυμα στέλνει ο Περισσός στους μακεδόνες προλετάριους; ●●● Οτι οι έλληνες προλετάριοι, σφιχταγγαλισμένοι με τους έλληνες αστούς, απαιτούν απ' αυτούς ν' αλλάξουν εδνική ταυτότητα ●●● Αυτή είναι πράγματι διεθνιστική πολιτική, που ενώνει τους προλετάριους των χωριστών εδνών ενάντια στους αστούς των χωρών

τους ●●● Εκεί στο ΠΑΣΟΚ δεν καταλαβαίνουν πως ισχυρίζομενοι ότι ο Καραμανλής ακολούθησε τη γραμμή που πρώτοι αυτοί έβαλαν καταντούν γελοίοι; ●●● Οχι, δεν το καταλαβαίνουν ●●● Στη Θεσσαλονίκη, βέβαια, επικρατεί σαρκοζίτιδα ●●● Επίπιτο δημότη με χρυσό κλειδί δέλει να τον κάνει ο Βασιπά, δρόμο ή πλατεία με τ' όνομά του ζητά ο Πανίκας ●●● Κοκκινοσκουφίσα, πάρε δέση ●●● Εμείς ευτυχώς έχουμε μετακομίσει από εκεί προ εικοσαετίας και βάλε ●●● Με φαντάζεστε να κατοικώ σε οδό Νικολά Σαρκοζί; ●●● Ο Πανίκας, πά-

ντως, πρέπει να ονειρεύεται μια βόλτα με τη βέσπα και την Κάρλα πισωκάπουλα ●●● Είναι εραστής ο Ζορό ●●● Ο κουτοπόνηρος Αλογοσκούφης διάλεξε τη μέρα του «βέτο» για να ανακοινώσει την εισοδηματική πολιτική του 2008 ●●● Από τη μεριά του, βέβαια, καλά έκανε ●●● Σημασία έχει ποιοι και με ποια πολιτική τού έδωσαν αυτή τη δυνατότητα ●●● Δυο φωτογραφίες από την κινητοποίηση των μεταλλεργατών της Ζώνης δημοσίευσε ο «Ριζοσπάστης» ●●● Καμία από τις δύο δε δείχνει τη σύγκρουση με τα ΜΑΤ και τους λιμενόμπατσους ●●● Είσαστε η γενιά του άρδου 16» (!!!) είπε ο Γιωργάκης στους Πασπίτες ●

◆ Ευφρέστατος κάρφαρος του Μ. Παπαγιαννάκη ο οποίος απάντησε σε ερώτημα αν η άνοδος του ΣΥΝ στα γκάλοπ οφείλεται και στην εκδογή του νέου ήλικιακά Τσίπρα στην γησιά: «Καταρχήν, καθόσον γνωρίζω ιστορικά, ο Αλέξης δεν είναι ο πρώτος. Ο Νίκος Ζαχαριάδης ανέλαβε την γησιά του ΚΚΕ στην ήλικιά των 31 ετών. Αυτό και ον ήταν επανάσταση εκείνα τα χρόνια» (συνέντευξη στον «Κόσμο του Επενδυτή»). Επειδή είναι γνωστά τα αισθήματα του Παπαγιαννάκη και των ομοίων του για το Ζαχαριάδη, μπορείτε να καταλαβετε που χτυπά το καρφί.

◆ «Είναι η χειρότερη στημή του αθλήματος που δείχνει με τραγικό τρόπο πώς αναπτύσσεται το άθλημα τα τελευταία χρόνια. Πρέπει να πειρένουμε ήρεμα και ψύχραιμα να βγουν στην επιφάνεια όλα τα στοιχεία και μετά να οργανώσουμε μια ανοιχτή και ειλικρινή συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίσουμε το καρκίνωμα των απαγορευμένων ουσιών», δήλωσε ο Πύρρος Δήμας!!! Από εμάς κανένα σχόλιο. Τα ευκόλων εννούμενα πτοραλείπονται.

◆ «Δεν μας ενδιαφέρουν τα μετάλλια, αλλά οι καλές παρουσίες, σύμφωνα με τις δυνατό-

τητες του κάθε αθλητή. Ο αθλητισμός έχει αξέις υπεράνω όλων αυτών», δήλωσε ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιάννης Ιωαννίδης. Εμείς τώρα, γιατί θυμηθήκαμε εκείνη την ιστορία με τα εμφιαλωμένα νερά που ήπιαν μια πατακετμόπολιστες της ρωσικής Τσε-Εσ-Κα και βρέθηκαν ομαδικά στο νοσοκομείο, με αποτέλεσμα η ομάδα τους να παίξει με τον Ολυμπιακό του προπονητή τότε Γ. Ιωαννίδη χωρίς να μπορεί να συμπληρώσει ούτε πεντάδα;

◆ «Εμείς προσπαθούμε να μαρ-

ζέψουμε τα παιδιά από τα σχολεία για να μην πάνε στα ναρκωτικά», έλεγε με έμφαση σε κάποιο κανάλι βετεράνος αρσιβαρίστας που τώρα ασχολείται με την προπονητική! Τόσο έχουν χάσει την επα-

φή με την προγματικότητα; Επικοινωνιολόγη χρειάζονται επειγόντως, να τους πειονείς και ποια παραδείγματα απαγορεύονται.

◆ Λίγο συμμαζεύτηκε το ΠΑΣΟΚ περιοστέρο άλλαξε η προπαγάνδα των ΜΜΕ (υπέρ ΠΑΣΟΚ και κατά ΣΥΝ) και να το πρώτο γκάλοπ που δείχνει ενίσχυση του δικιμματισμού, μικρή ενίσχυση του ΠΑΣΟΚ, μείωση των διαφρόνων του προς τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και, επομένως, μείωση του

ποσοστού του τελευταίου. Κι είμαστε ακόμα στην αρχή. Τι θα πουν

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε ο ελληνικός αθλητισμός να βρίσκεται κάτω από τη σκιά της χρήσης απαγορευμένων ουσιών. Μέχρι εδώ και μη παρέκει. Θα γίνουν όλες οι θεσμικές παρεμβάσεις που χρειάζονται για να διασφαλίσουμε τον υγιή ανταγωνισμό. Θα ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα. Η Ελλάδα πρέπει να είναι ο θεματοφύλακας του υγιούς αθλητισμού, του αθλητισμού της ευγενούς άμιλλας, του αθλητισμού πέραν της όποιας εμπορευματοποίησης. Η Ελλάδα πρέπει να είναι κιβωτός του Ολυμπιακού πνεύματος. Δεν πρέπει να ξαναζήσουμε τα επώδυνα γεγονότα των τελευταίων ημερών, που εκθέτουν τη χώρα παγκοσμίως. Πρέπει να βρούμε πρακτικούς τρόπους για να απαλλαγούμε από το ντόπινγκ, που είναι η σύγχρονη μάστιγα του Αθλητισμού. Η πολιτική βουλήση θα υποστούν τις κυρώσεις. Η Ελλάδα δίνει τη μάχη για τη διαφύλαξη του υγιούς αθλητισμού. Η χώρα μας πρέπει να πρωταγωνιστήσει στην προσπάθεια καταπολέμησης του ντόπινγκ, να απαλλάξει τον αθλητισμό από την φορμακοδιέγερση και την εμπορευματοποίηση. Μιχάλης Λιάπτης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ρία δεν υπήρξε ποτέ, πρόσκειται για έναν μύθο που βολεύει όλο τον κόσμο. Τους Εβραίους, επειδή δικαιολογούνται επί την ύπαρξη ενός ομοιογενούς έθνους. Και τους Χριστιανούς, επειδή ενισχύουν με τον τρόπο αυτό τη χριστιανική πίστη, την οποία οι Εβραίοι υποτίθεται ότι απέ

Συγκρίσεις

Ας αφήσουμε στην άκρη τα όσα καταθέτει ο Χ. Ζαχόπουλος στον ανακριτή, γιατί δεν έχουν καμιά πολιτική σημασία (οι πολιτικές «ρυθμίσεις» έχουν προηγηθεί). Ποινικά μόνο αφορούν τους εμπλεκόμενους στην υπόθεση (Τσέκου, Νικολίτσοπουλο και τους δυο ακόμη εμπλεκόμενους δικηγόρους, γιατί ο Αναστασιάδης μάλλον ούτε για πλημμέλημα θα κατηγορηθεί). Οπως εδώ και αρκετές εβδομάδες έχουμε γράψει, αυτή η υπόθεση έχει ζεφτίσει πολιτικά και εξελίσσεται πλέον ως μια απλή ποινική υπόθεση.

Ας αφήσουμε στην άκρη το περιεχόμενο των καταθέσεων Ζαχόπουλου και ας επικεντρωθούμε στο δικονομικό μέρος της κατάθεσής του. Το ρεπορτάζ είναι από μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα και επιλέχτηκε ενδεικτικά. Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν το σύνολο του Τύπου αναφερόμενο στην πρώτη επίσκεψη του ανακριτή στον «Ευαγγελισμό», προκειμένου να πάρει κατάθεση από τον Ζαχόπουλο: «Προηγήθηκε, πάντως, μια προσωπική συζήτηση για την υγεία του και στη συνέχεια ο ανακριτής ήταν υποχρεωμένος να «ψάχνει» βήμα βήμα τις ερωτήσεις που θα υποβάλει, ώστε και να φωτίσει την αλήθεια χωρίς να προκαλέσει οποιαδήποτε συναισθηματική «επιπλοκή» στον μάρτυρα, που έχει ήδη υποβληθεί σε πολύμηνη νοσηλεία. Η κατάθεσή του, όπως δήλωσε ο δικηγόρος του Άλ. Λυκουρέζος, άρχισε στις 11 και τέταρτο και σταμάτησε, λόγω κόπωσης, στις 13.30». Ιδιαίτερα ήταν η εικόνα και κατά τη δεύτερη επίσκεψη του ανακριτή. Η κατάθεση κράτησε πάλι δύο ώρες και διακόπτηκε, λόγω κόπωσης του Ζαχόπουλου.

Όλα τούτα είναι δικονομικά άψογα, όπως λένε οι νομικοί. Η υγεία και τα δικονομικά δικαιώματα του καταθέτοντος είναι πάνω από τις ανάγκες της ανάκρισης, η οποία αναζητά την αλήθεια. Θυμίζουμε ακόμη ότι επί ένα συνοπτό τετράμηνο απαγορεύτηκε κάθε πρόσβαση του ανακριτή στο Ζαχόπουλο. Παρά τις επανελημμένες οχλήσεις του, η άρνηση των γιατρών ήταν κάθητη. Αντίθετα, πλήρη πρόσβαση στο Ζαχόπουλο είχαν οι συνήγοροί του. Οταν επετράπη η είσοδος του ανακριτή, ο Ζαχόπουλος είχε πλήρη γνώση της δικογραφίας, είχε συνεργαστεί με τους συνηγόρους του, ήταν πανέτοιμος να καταθέσει ό,τι αυτός ήθελε, το οποίο ουδείς μπορεί να διαβεβαιώσει ότι είναι ταυτόσημο με την αλήθεια. Κι αυτό, όμως, είναι δικονομικά επιτρεπτό.

Αν πάμε πεντέμισι χρόνια πίσω, θα βρούμε έναν άλλο πολυτραυματία στην ίδια Μονάδα που νοσηλεύεται ο Ζαχόπουλος. Το Σάββα Ξηρό. Την πέμπτη κιδίας μέρα αποσωληνώθηκε βιαστικά και το ίδιο βράδυ μπήκαν στο θάλαμό του οι ανακριτές-ιεροεξεταστές. Ο ίδιος ήταν δεμένος με ιμάντες στο κρεβάτι, με τα μάτια καλυμμένα με γάζες, συνδεδέμενός με τα μηχανήματα της Εντατικής. Σε πλήρη αισθητηριακή απομόνωση, υπό την επιτήρεια ψυχοτρόπων φαρμάκων, χωρίς καμιά δινυαστήτη να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Οι γιατροί, αυτοί οι ίδιοι γιατροί που προστατεύουν –και σωστά– το Ζαχόπουλο, με επικεφαλής τον περιβότο καθηγητή Χ. Ρούσσο, έδωσαν το ελεύθερο στους Διώτη και Σύρο να πραγματοποιούν καθημερινά πολύωρες ανακρίσεις. Πάντα νυχτερινές ώρες. Και πάντα χωρίς δικηγόρο, τον οποίο είδε για πρώτη φορά όταν κατέθεσε στον ειδικό εφέτη ανακριτή. Χωρίς καν επικοινωνία με τους δικούς του, τους οποίους είδε μόνο όταν οι ανακριτές είχαν τελειώσει το έργο τους.

Στην περίπτωση του Σάββα Ξηρού παραβιάστηκαν ασύστολα και κατά συρροήν όλα τα ανθρώπινα και δικονομικά του δικαιώματα. Σε ό,τι αφορά τα δικονομικά δικαιώματα υπεύθυνο είναι το κράτος και οι δικαστικοί μηχανισμοί του. Αυτοί οι μηχανισμοί αποδείχτηκαν για μια ακόμη φορά πιστά μαντρόσκυλα της αστικής εξουσίας. Ενας εισαγγελέας λειτούργησε ως ανακριτής-βασανιστής και δύο δικαστήρια τον επιβράβευσαν, μετατρέποντας αυτές τις «καταθέσεις» σε βασικό (οτο μόνο) αποδεικτικό υλικό για να στηριχτούν βαρύτατες προσπορασιούμενες καταδίκες. Σε ό,τι αφορά, όμως, τα ανθρώπινα δικαιώματα του Σάββα, η ευθύνη είναι εξ ολοκλήρου των γιατρών.

«Χτυπιόταν» και στις δύο δίκες για την υπόθεση 17Ν ο αείμνηστος Κωστής Νικηφορόπακης. Μιλούσε για διεθνείς συμβάσεις, για ιατρική δεοντολογία και ηθική. Σε ντουβάρια μιλούσε. Οχι μόνο στη δικαστική αιθουσα, αλλά και στο δικό του επιστημονικό και επαγγελματικό περιβάλλον, στους γιατρούς. Ενας μόνο από τον «Ευαγγελισμό» να έβγαινε και να κατήγγελνε ότι σε βάρος του Σάββα Ξηρού συντελούντων ένα έγκλημα, τα πράγματα θα άλλαζαν. Ομως, ακόμη και εκείνοι που δεν συμφωνούσαν με το έγκλημα έσκυψαν το κεφάλι, υποτάχτηκαν, σώπησαν. Η ντροπή αυτή θα στηγματίζει τους ίδιους και όλο τον κλάδο. Ας μιλήσουν για να τη σβήσουν.

Ερχεται ο λογαριασμός του βέτο

Επιστρέφοντας τροπαιούχος από το Βουκουρέστι, με την αντιπολίτευση «μέσα στο βρακί του», κατά τη λαϊκή έκφραση, ο Καραμανλής έβαλε μπροστά μια τεράστια προπαγανδιστική επιχείρηση, με διπλό στόχο: από τη μια να κερδίσει το χαμένο έδαφος, που είχε αυξήσει πολύ μετά τη σύγκρουση για το Ασφαλιστικό, και από την άλλη να προετοιμάσει το έδαφος για νέες επιθέσεις, σε μια περίοδο που τα ψευδεπίγραφα εθνικά θέματα έχουν ρουφήξει σαν σφυγγάρι τα κοινωνικά.

Η αντιπολίτευση κυριολεκτικά σέρνεται. Οχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, που αρχικά προσπάθησε να λανσάρει τη θέση «εμείς θέσαμε πρώτοι τις κόκκινες γραμμές», για να αναγκαστεί ομέσως να την αποσύρει, μπροστά στη γενική θυμηδία που προκάλεσε (ακόμα και στα φιλικά του ΜΜΕ), αλλά και η κοινοβουλευτική ψευτοαριστερά, που προσπάθησε κάτι να ψελλίσει για το ρόλο του ΝΑΤΟ, χωρίς όμως να αμφισβητήσει ούτε κατά κε-

ραίαν τη «μεγάλη εθνική νίκη». Και βέβαια, εκείνο που κυριαρχεί δεν είναι τα αντινατοϊκά φελλίσματα, αλλά η «εθνική νίκη». Διότι όλοι συμφωνησαν να δοθεί η μάχη με το βέτο στο ΝΑΤΟ, επομένως αποδέχτηκαν το ρόλο του ΝΑΤΟ και την ένταξη της χώρας μας σ' αυτό ως εθνικά επωφελή.

Ο Καραμανλής, από τις αρχές της εβδομάδας ακολουθεί το προπαγανδιστικό δόγμα «κάθε μέρα μια εμφάνιση». Αυτός που όταν η κυβέρνησή του περνά κρίση κρύβεται στη Ραφήνα και βλέπεται χολιγουντιανά DVD και ποδοσφαιρικούς αγώνες, την Τρίτη μιλήσε στο συνέδριο του Economist, την Τετάρτη συγκάλεσε το Πολιτικό Συμβούλιο της ΝΔ στη Ρηγιλής, το οποίο είχε συνεδριάσει μόνο μια φορά, για να συγκληθεί σε σώμα μετά την εκλογή του στο συνέδριο, το περασμένο καλοκαίρι, την Πέμπτη πήγε καμφαρωτός σε προημερίσια διάταξης συζήτηση στη Βουλή, έχοντας πριν το Βουκουρέστι ακόμη αποδεχτεί

τηρόταση του Καρατζαφέρη (ήξερε το αποτέλεσμα και ήταν σίγουρος ότι θα τον συνέφερε), ενώ για σήμερα έχει συγκαλέσει την ΚΕ της ΝΔ, για να κλείσει με θριαμβικό τρόπο την εβδομάδα.

Το σήμα της πολιτικής του το έδωσε στην πρώτη δημόσια εμφάνισή του, με την ομιλία του στο συνέδριο του Economist και συμπυκνώνεται σε τρεις λέξεις: «επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων». Η κυβέρνηση θα εκμεταλλευτεί το ευνοϊκό κλίμα που δημιουργήθηκε, για να κλείσει ανοιχτά μέτωπα (όπως αυτό της ιδιωτικοποίησης των λιμανιών και του ΟΤΕ) και ν' ανοίξει καινούργια, όπως οι ιδιωτικοποίησης άλλων δημόσιων επιχειρήσεων, η εφαρμογή του νόμου-πλαισίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και ενδεχομένων νέες αντεργατικές αλλογένες στις εργασιακές σχέσεις. Ο «λογαριασμός» πρέπει να πληρωθεί τώρα από τους εργαζόμενους, γιατί το 2009 είναι εκλογική χρονιά και ενδεχομένως να έχουμε διπλές εκλογές.

■ ΠΑΣΟΚ

Κλείστηκαν οι συμφωνίες

Το πιο σύντομο πολιτικό ανέκδοτο της συγκυρίας είναι «Πολιτικό Συμβούλιο - καθοδηγητικό όργανο του ΠΑΣΟΚ». Με τον ορισμό των μελών της «σκιώδους κυβέρνησης» και των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων, όπου κατέφερε να χωρέσει όλους τους βαρόνους, τηρώντας ταυτόχρονα τις εσωκομματικές ισορροπίες (διακριτοί ρόλοι βρέθηκαν για τον Βενιζέλο και τον Σκανδαλίδη, ενώ εξέχει ο Βενιζελικός), η οποία είναι η «ενδέδοντης ανδρός αρχής». Δύσκολα όμως, και οι βαρόνοι θα δεχτούν να τεθούν υπό την επιτροπεία του Γιωργάκη. Ετσι, θα έχουμε μια συνεχή διελκυστίνδα ανάμεσα στους διαφορετικούς πόλους εξουσίας στο ΠΑΣΟΚ.

Παρολαυτά, όμως, το ΠΑΣΟΚ, για πρώτη φορά μετά την εκλογική ήττα του περασμένου Σεπτέμβρη, φαίνεται πως βρίσκει ένα βηματισμό. Εχουν κλειστεί εσωκομματικές συμφωνίες, ο Βενιζέλος και οι συν αυτώ παράτησαν τη «λευκή απεργία», ο Γιωργάκης δείχνει τάσεις επανένωσης του κόμματος (γι' αυτό, άλλωστε πήρε πόδι και ο εκλογομόργειρας του συνέδριου Πολυζωγόπουλος), όλοι δείχνουν –σ' αυτή τη φάση τουλάχιστον– αποφασισμένοι να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος. Το πιο σημαντικό για το ΠΑΣΟΚ, όμως, είναι ότι διανέρχεται να έχει την υποστήριξη των μινιπορτότων. Το συγκρότημα Λαμπτράκη σταμάτησε τον προσωπικό πόλεμο κατά του Γιωργάκη και άρχισε «πτόλεμο χαρακωμάτων» κατά του Τσίπρα και του Αλαβάνου, ενώ η «Ελευθεροτ

■ Ενοχη σιωπή

Στους 124 έφτασαν τα θύματα από τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας, όπως αναφέρει το δελτίο τύπου του υπουργείου Υγείας την περασμένη βδομάδα. Τα περισσότερα από τα θύματα είναι παιδιά, τα οποία πληρώνουν βαρύ τίμημα καθώς το 71% των παιδιών της Γάζας υποστίζεται. Ομως αυτό δεν απασχολεί ιδιαίτερα τη «διεθνή κοινότητα» που συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο της αδιαφορίας απέναντι στον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας. Το μόνο της μέλημα είναι η στήριξη του παλαιστινίου Προέδρου Μαχμούντ Αμπάς, ο οποίος όμως είναι στριμωγμένος καθώς αικόμια και από τις δημοσκοπήσεις που στήνουν τα ινστιτούτα που ελέγχει φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο παλαιστινιακός λαός του γυρίζει την πλάτη.

■ Ψευδεπίγραφη

ειρήνη

Μπορεί ο αποκλεισμός της Γάζας να συνεχίζεται, μπορεί η δημοτικότητα του Αμπάς να πέφτει, όμως ο ίδιος δεν το βάζει κάτω. Μετά από τις συναντήσεις του με την Κοντολίζα Ράις την προηγούμενη βδομάδα, το θέατρο της ψευδεπίγραφης «ειρηνευτικής διαδικασίας» συνεχίστηκε κι αυτή τη βδομάδα με τη συνάντηση του Αμπάς με τον Ολμερτ στην Ιερουσαλήμ τη Δευτέρα. Στόχος φυσικά δεν είναι η «ειρήνη» αλλά ο συντονισμός των πυρών κατά της κυβέρνησης της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας, οι μοχητές της οποίας συνεχίζουν την αντίσταση (την προηγούμενη Παρασκευή μάλιστα, κατάφεραν να τραυματίσουν συνεργάτη του ισραηλινού υπουργού Εσωτερικής Ασφάλειας σε επίθεση που έκαναν σε ισραηλινό Κιμπούτζ τη στιγμή που το επισκέπτονταν ο υπουργός). Γι' αυτό και προσπαθούν να συγκροτήσουν όσο γίνεται καλύτερα το κατασταλτικό τους μηχανισμό. Οπως αποκάλυψε η ισραηλινή εφημερίδα Χαρέτζ (6/4/08) ο υπουργός Εσωτερικών της κυβέρνησης του Αμπάς στη Δυτική Οχθη επισκέφτηκε πριν από τρεις βδομάδες την Ιορδανία για να μιλήσει με τους 620 στρατιώτες που εκπαιδεύονται σε ειδικό στρατόπεδο εκπαίδευσης, με αμερικανική και ιορδανική διοίκηση. Η εφημερίδα χαρακτηρίζει αυτό το σώμα ως την ελίτ του παλαιστινιακού στρατού που θα σχηματιστεί στο μέλλον.

■ Απεργία πείνας

Συνεχίζεται από τις 12 Μάρτη η απεργία πείνας της Παλαιστίνιας Nora Al-Hashlamon, η οποία έχει υποβληθεί σε «διοικητική κράτηση» (δηλαδή χωρίς καν να της έχουν απαγγελθεί κατηγορίες) εδώ και κάποιους μήνες. Το γεγονός ότι η Hashlamon είναι μητέρα έξι παιδιών δεν εμπόδισε καθόλου τις ισραηλινές αρχές να παρατείνουν την κράτηση της για εβδομη συνεχή φορά! Η απεργία πείνας εξαιπλώθηκε και σε άλλους κρατουμένους, σε ένδειξη συμπαράστασης, αλλά μέχρι στιγμής οι Σιωνιστές κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν. Αυτό θα πει «καλύτερη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής»!

Πολεμικός πυρετός και πάλι στη Γάζα

Θέσεις μάχης πήραν και πάλι μονάδες πεζικού και τεθωρακισμένων του σιωνιστικού στρατού στα σύνορα του Ισραήλ με τη λωρίδα της Γάζας. Το πολεμικό θερμόμετρο ανέβηκε το πρώιμη της περασμένης Τετάρτη, όταν ομάδα των ειδικών δυνάμεων του Ισραήλ εισέβαλε στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας, όπου συνάντησε σφοδρή αντίσταση από παλαιστινίους μοχητές.

Στη διάρκεια της σύγκρουσης σκοτώθηκαν ένας μοχητής της «Τζιχάντ»

και ένας στρατιώτης του σιωνιστικού στρατού. Ενας ακόμη σιωνιστής τραυματίστηκε. Οι ειδικές δυνάμεις κατάφεραν να απεγκλωβίστούν χάρη στην επέμβαση πολεμικών αεροπλάνων που προγραμματίστησαν δυο επιδρομές, χωρίς να υπάρξουν θύματα στην πλευρά των παλαιστινίων μοχητών.

Λίγες ώρες αργότερα ένας καταγιγμός ρουκετών «Κασάμ» προσέφερε κάλυψη σε κομμάντο τεσσάρων μοχητών της Παλαιστινιακής Αντίστασης, που εισέβαλαν στο έδαφος

του Ισραήλ και επιτέθηκαν σε απόθήκες καυσίμων, δίπλα στο συνοριακό φυλάκιο Νοχάλ Οζ. Από την επίθεση σκοτώθηκαν δυο ισραηλίνοι, ενώ στη διάρκεια της μάχης που ακολούθησε, δύο παλαιστίνοι μοχητές έπεσαν νεκροί. Οι άλλοι δύο επέστρεψαν στη Γάζα. Την ευθύνη της επίθεσης ανέλαβαν από κοινού η «Ισλαμική Τζιχάντ», οι «Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης» και οι «Ταξιαρχίες Μουτζαχεντίν», τα μέλη των οποίων ανήκουν στη Φατάχ. Εκπρόσωπος της «Χα-

μάχης» χαιρέτισε την καταδρομική ενέργεια των μοχητών, χαροκτηρίζοντάς την ηρωική (εύκολα κατανοούμε τους λόγους για τους οποίους η «Χαμάς» δεν ανέλαβε και η ίδια την ευθύνη). Αποδείχτηκε έτσι για μια ακόμη φορά, ότι η Παλαιστινιακή Αντίσταση στη βάση της παραμένει ενιαία και μόνο η προδοτική πολιτική του Αμπάς, του Ντοχλάν και των άλλων γηγετικών στελεχών της Φατάχ προσπαθεί να τη διασπάσει. Πλην, όμως, αυτή η πολιτική αποτυγχάνει.

■ Ιράκ

Σε νέα φάση ο πόλεμος κατά των Σαντριοτών

Πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι της συμφωνίας κατάπτωσης του πυρός, που υπογράφτηκε στην ιρανική πόλη Qom στις 30 Μαρτίου, ανάμεσα σε εκπροσώπους του Μοκτάντα αλ-Σαντρ και της ιρακινής κυβέρνησης, άρχισε να παραβιάζεται. Οι μοχητές του «Στρατού του Μεχντί» αποσύρθηκαν, όπως προέβλεπε η συμφωνία, από τους δρόμους της Βασόρας, όμως η κυβέρνηση Μαλίκι και οι αμερικανοί πάτρων της επιθέσεως και εκβιαζόντων με νέα τελεσγραφα. Οχι μόνο γιατί δεν μπορούν να χωνέψουν την ήττα τους από το «Στρατό του Μεχντί» έχουν προκαλέσει μεγάλο πτονοκέφαλο στους Αμερικανούς και στην κυβέρνηση Μαλίκι, γιατί αποκάλυψαν τις αδυναμίες του ιρακινού στρατού και έκαναν σκόνη τις αισιόδοξες διακηρύξεις τους. Σύμφωνα με ανώτερο ιρακινό αξιωματούχο, 1500 περίπου στρατιώτες και αστυνομικοί αρνήθηκαν να πολεμήσουν ή έγκατελείψαν το πόστο τους. Ανάμεσά τους δεκάδες αξιωματικοί, ένας συνταγματάρχης, ο Rahim Jabbar και ένας αντισυνταγματάρχης, ο Shakir Khalaf, διοικητής και υποδιοικητής αντίστοιχα μιας ταξιαρχίας. Εκτός απ' αυτούς που αρνήθηκαν να πολεμήσουν, τουλάχιστον 100, σύμφωνα με τον ίδιο αξιωματούχο, προσχώρησαν στο «Στρατό του Μεχντί». Στην πραγματικότητα, βέβαια, οι αριθμοί είναι πολύ μεγαλύτεροι. Ενας άλλος ιρακινός αξιωματούχος του υπουργείου Αμυνας δήλωσε στην «Ουάσιγκτον Ποστ» (4/4/08) ότι ο «Στρατός του Μεχντί» πήρε το πάνω χέρι από τη δεύτερη μέρη των μοχηών και ότι το 30% των στρατιωτών του ιρακινού στρατού εγκατελείψαν τη μάχη πριν από την υπογραφή της συμφωνίας κατάπαυσης της πολέμου.

Στη Βασόρα, τηρείται σε γενικές γραμμές η εκεχειρία, γιατί οι αμερικανική στρατιωτική παρουσία εκεί είναι περιορισμένη και η κυβέρνηση Μαλίκι έρει ότι δεν την παίρνει να προκαλέσει πυρετώδικα για τον επόμενο γύρο. Εχει υποσχεθεί ήδη τη χορήγηση οικονομικής βοήθειας 100 εκατομμυρίων στη Βασόρα και 25.000 θέσεις εργασίας. Παράλληλα, για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των μαζικών λιποταξιών, ενισχύει τη δύναμη των 30.000 αντρών του ιρακινού στρατού στην πόλη με την αποστολή 6.600 επιπλέον στρατιωτών και με τη στρατολόγηση 10.000 αικόμη από κάποιες σιτηκές κάστες της περιοχής, σε συμφωνία με τους φυλάρχους τους και εκμεταλλεύμενη τη μεγάλη ανεργία που μαστίζει τη νεολαία. Για τον ίδιο λόγο τα βρετανικά στρατεύματα, που είχαν αποσυρθεί πριν από 6

ταφερθεί από τη Βασόρα στην Βαγδάτη και ιδιαίτερα στο προπύργιο των Σαντριοτών, στη Σαντρ Σίτι. Οι Αμερικανοί από το περασμένο Σάββατο, 5 Απριλί, έχουν περικυκλώσει τη Σαντρ Σίτι, έχουν αποκλείσει τους δρόμους που οδηγούν σ' αυτή και απογραφούν την είσοδο και την έξοδο οχημάτων, ενώ αεροπλάνα και ελικόπτερα κάνουν κύκλους πάνω από την πόλη, βομβαρδίζοντας επιλεγμένους στόχους, με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες. Η Σαντρ Σίτι, με 2,5 εκατομμύρια πληθυσμό, είναι από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές του πλανήτη, για αυτό οι Αμερικανοί δεν τολμούν να προχωρήσουν μέσα στην πόλη, γιατί φοβούνται ότι τους περιμένει λουτρό αίματος, αλλά περιορίζονται σε επιθέσεις εναντίον μοχητών του Μεχντί στα περίχωρα, σε νυχτερινές επιδρομές σε σπίτια και σε μαζικές συλλήψεις νεολαίων.

Οι μοχητές του «Στρατού του Μεχντί» δεν περιορίζονται σε επιθέσεις εναντίον μοχητών του Μεχντί, όπως διευκρίνισε σε δηλώσεις του ο ιρακινός πρωθυπουργός και όχι τις πολιτοφυλακές των ιρακινών κομμάτων που αποκλειστούν από τις πολιτικές διαδικασίες και τις ερχόμενες εκλογές. Μόνο που η απόφαση αυτή αφορά μόνο το Σαντρ και το «Στρατό του Μεχντί», όπως διευκρίνισε σε δηλώσεις του ο ιρακινός πρωθυπουργός και όχι τις πολιτοφυλακές των συμμάχων των Αμερικανών, του δικού του κόμματος Da'wa, της «Ταξιαρχίας Μπαντρ» του Αντατού Ιρακινού Ισλαμικού Συμβουλίου του Χακίμ και τους Κούρδους Πεσμεργάκ,

που πληρώνονται μάλιστα από το ιρακινό κράτος.

Στις 8 Απριλίου, ο Σαντρ, μέσω

Υπόδειγμα δημοκρατίας!

Το υπό κρατικό έλεγχο εργοστάσιο «Misr Helwan Spinning and Weaving Company» στην πόλη Mahalla al - Kubra στο Δέλτα του Νείλου είναι το μεγαλύτερο εργοστάσιο υφαντουργίας στην Αίγυπτο, με 27.000 εργάτες. Παρόλο που οι απεργίες είναι παράνομες στην Αίγυπτο, οι εργάτες αποφάσισαν να κατέβουν σε απεργία την περασμένη Κυριακή, 6 Απριλίου, για να διεκδικήσουν αύξηση των μισθών τους και βελτίωση των συνθηκών εργασίας, αψηφώντας τα σκληρά μέτρα καταστολής με τα οποία τους απειλούσε το καθεστώς Μουμπάρακ. Την ίδια μέρα είχαν προγραμματιστεί συγκεντρώσεις σε άλλες πόλεις της χώρας ως ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς, αλλά και ως εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για την κυβερνητική πολιτική και τις μεγάλες αυξήσεις στις τιμές βασικών αγαθών.

Ομως, το φασιστικό καθεστώς Μουμπάρακ, για το οποίο οι αμερικανοί σύμμαχοί του και η «ευαίσθητη» Δύση δε λένε ποτέ κακή κουβέντα, έδειξε για μια ακόμη φορά το πρόσωπό του. Απογόρεψε τις δημόσιες συγκεντρώσεις, γέμισε με μπάσους τους κεντρικούς δρόμους του Καΐρου και έστειλε την αστυνομία να καταλάβει τους εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους του εργοστασίου για να εμποδίσει την κατάληψή του από τους απεργούς. Παρόλα αυτά, περίπου 7.000 εργάτες συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης Mahalla al - Kubra, όπου βρίσκεται το εργοστάσιο, και συγ-

κρούστηκαν με την αστυνομία, που επιχείρησε να τους διαλύσει. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, περισσότεροι από 100 διαδηλωτές τραυματίστηκαν, τουλάχιστον 150 συνελήφθησαν και ένας έφηβος, που χτυπήθηκε με πλαστική σφαίρα από κοντινή απόσταση, έχασε τη ζωή του. Επίσης, 150 περίπου αικόμητη συνελήφθησαν στο Κάιρο και σε άλλες πόλεις, όπου ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις διέλυσαν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας.

Με τα σκληρά μέτρα καταστολής εναντίον των απεργών και των διαδηλωτών, το φασιστικό καθεστώς Μουμπάρακ προέβη σε ένα όριο αυταρχισμού, αυθαρεσίας και καταστολής σε βάρος της αντιπολίτευσης. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη της αντιπολίτευσης, της συνθηκών εργασίας, προκειμένου να εκτονώσει την οργή τους. Φυσικά, πρόκειται για ψίχουλα, αφού ο μισθός των εργατών είναι εξευτελιστικός, κατά μέσο όρο 35 δολάρια.

Απεργία που ξεκίνησε στο εργοστάσιο αυτό προκάλεσε ένα κύμα εργατικών αντιδράσεων και διαδηλώσεων σ' όλη τη χώρα, γεγονός που ανάγκασε την κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών για να αποφύγει τα χειρότερα. Μερικούς μήνες αργότερα, το Σεπτέμβριο του 2007, οι εργάτες του ίδιου εργοστασίου κατέβηκαν ξανά σε απεργία και κατέλαβαν το εργοστάσιο.

Η καταστολή της τελευταίας απεργίας συνέπεσε με τη φάρσα των δημοτικών εκλογών στις 8 Απριλίου, στις οποίες το καθεστώς Μουμπάρακ προέβη σε ένα όριο αυταρχισμού, αυθαρεσίας και καταστολής σε βάρος της αντιπολίτευσης. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη της αντιπολίτευσης, της συνθηκών εργασίας, προκειμένου να εκτονώσει την οργή τους. Φυσικά, πρόκειται για ψίχουλα, αφού ο μισθός των εργατών είναι εξευτελιστικός, κατά μέσο όρο 35 δολάρια.

■ Αμερικανονατοϊκοί στο Αφγανιστάν

Όλο και πιο δυσοίωνο το μέλλον

Ο εφιάλτης των Ταλιμπάν έβαλε τη σφραγίδα του στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, όπου το Αφγανικό κατέχει κεντρική θέση στην ημερήσια διάταξη. Παρά τις πιέσεις που ασκήθηκαν από την αμερικανική διπλωματία, τόσο πριν όσο και στη διάρκεια της συνόδου, η Ουσίσιγκτον δεν κατάφερε να αποσπάσει την υποστήριξη που επιδίωκε από τους εταίρους της. Η υπόσχεση της Γαλλίας, της Βρετανίας, της Πολωνίας, της Ισπανίας και μερικών αικόμητων χωρών όπι θα στείλουν συνολικά 2.000 - 2.500 επιπλέον στρατιώτες στο Αφγανιστάν προφανώς και δεν ικανοποιεί το Λευκό Οίκο, τη στήριξη που η αμερικανική στρατιωτική ηγεσία στο Αφγανιστάν ζητά να ενισχυθούν άμεσα οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις τουλάχιστον με 2 - 3 ταξιαρχίες, δηλαδή με 10.000 περίπου στρατιώτες.

Με τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ συνέπεσε και μια άλλη δυσά-

ρεστη και ιδιαίτερα ανησυχητική για το Λευκό Οίκο εξέλιξη. Η δημόσια επανεμφάνιση, ύστερα από χρόνια αφάνειας και σωτήριος, ενός θυριλικού αφγανού πολέμαρχου, του Τζαλαλούντιν Χαγκανί. Ο Χαγκανί απέκτησε μεγάλη φήμη στον πόλεμο κατά των σοβιετικών στρατευμάτων στη δεκαετία του '80 και παραμένει ο πιο σεβαστός πολέμαρχος στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν. Μαζί με το γιο του Σιρατζουντίν έχουν δημιουργήσει ένα καλά οργανωμένο δίκτυο, γνωστό ως Δίκτυο Χαγκανί, με ρίζες στις παραμεθόριες φυλετικές επαρχίες των Παστούν στο Πακιστάν.

Η δημόσια επανεμφάνιση του έγινε στις αρχές Απριλίου με ένα μακροσκελές βιντεοσκοπημένο μήνυμα, στο οποίο καλεί τον αφγανικό λαό να ξεσηκωθεί εναντίον των δυνάμεων κατοχής και να τις πετάξει έξω από τη χώρα. Δηλώνει επίσης ότι οι Ταλιμπάν και οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις τουλάχιστον με 2 - 3 ταξιαρχίες, δηλαδή με 10.000 περίπου στρατιώτες.

Με τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ συνέπεσε και μια άλλη δυσά-

ρεστη και ιδιαίτερα ανησυχητική για το Λευκό Οίκο εξέλιξη. Η δημόσια επανεμφάνιση, ύστερα από χρόνια αφάνειας και σωτήριος, ενός θυριλικού αφγανού πολέμαρχου, του Τζαλαλούντιν Χαγκανί. Ο Χαγκανί απέκτησε μεγάλη φήμη στον πόλεμο κατά των σοβιετικών στρατευμάτων στη δεκαετία του '80 και παραμένει ο πιο σεβαστός πολέμαρχος στο νοτιοανατολικό Αφγανιστάν. Μαζί με το γιο του Σιρατζουντίν έχουν δημιουργήσει ένα καλά οργανωμένο δίκτυο, γνωστό ως Δίκτυο Χαγκανί, με ρίζες στις παραμεθόριες φυλετικές επαρχίες των Παστούν στο Πακιστάν.

«Ο Μπους και οι σύμμαχοί του έχουν αποφασίσει να μας σκοτώσουν ή να μας συλλάβουν. Θεωρούν εμάς αδύνατους και τους εαυτούς τους πανίσχυρους. Νομίζουν ότι δεν έχει απομείνει για μας κανένα μέρος στον κόσμο για να επιβιώσουμε. Νομίζουν ότι είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε ή να συλληφθούμε... νομίζουν ότι αυτός είναι πλούσια έθνη, με τα χρήματά τους και με το μισό κόσμο πίσω απ' αυτούς...»

Νομίζουν ότι μπορούν να σκλαβώσουν τους φτωχούς Αφγανούς, μας βομβαρδίζουν με τα αεροπλάνα και τα ελικόπτερά τους, νομίζουν ότι έχουν τα πάντα και εμείς δεν έχουμε φωνή, τα μήνια είναι μαζί τους και υποβαθμίζουν την αντίστασή μας. Σκοτώνουμε

αποχή από τις δημοτικές εκλογές, αφού οι υποψήφιοι της αποκλείστηκαν ουσιαστικά από αυτές. Μόνο σε 20 από τους υποψηφίους της επιτράπτηκε η συμμετοχή στις εκλογές για χιλιάδες έδρες, αφού περισσότεροι από 1000 είχαν συλληφθεί λίγες μέρες πριν από τις εκλογές και οι υπόλοιποι αποκλείστηκαν με γραφειοκρατικά και διάφορα άλλα προσχήματα. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα είναι επίσημα απαγορευμένη στην Αίγυπτο, παρόλο που οι κοινωνικές δραστηριότητές της είναι ανεκτές από το καθεστώς, γι' αυτό και οι υποψήφιοι της κατεβαίνουν στις εκλογές ως ανεξάρτητοι. Αντίθετα, το κόμμα του αιγυπτίου προέδρου Χόσνι Μουμπάρακ, το Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα, κατέβασε υποψήφιους και για τις 52.000 έδρες, στο 70% των οποίων δεν είχε κανένα αντίπολο από την αντιπολίτευση. Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία, η συμμετοχή στις εκλογές, που επισκάπηκαν από τις βίαιες διαδηλώσεις, ήταν πολύ χαμηλή, ενώ στην πόλη Mahalla el - Kubra, το κέντρο της απεργίας, αναβλήθηκαν. Ομως την ημέρα των εκλογών, ο ίδιος ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε τη χορήγηση στους απεργούς ενός μπόνους ίσου με το μηνιαίο μισθό τους και υποσχέθηκε να εξετάσει τα αιτήματα για αύξηση των μισθών και βελτίωση των συνθηκών εργασίας, προκειμένου να εκτονώσει την οργή τους. Φυσικά, πρόκειται για ψίχουλα, αφού ο μισθός των εργατών είναι εξευτελιστικός, κατά μέσο όρο 35 δολάρια.

80 και αναφέρουν δύο ή ένα. Υπόσχομαι ότι το αφγανικό έθνος γρήγορα θα βγει νικητής...

Κυκλοφόρησαν τη φήμη ότι ο Τζαλαλούντιν Χαγκανί έχει πεθάνει στο Ντουμπάι. Δεν είμαι ούτε καταστηματάρχης ούτε έμπορος για να ταξιδεύω στο Ντουμπάι. Δεν είμαι ούτε πολιτικός για να ταξιδεύω σ' όλο τον κόσμο... Οι Αμερικανοί νόμιζαν ότι με την εξελιγμένη τεχνολογία τους μπορούσαν να περάσουν την ειδηση του θανάτου μου στα μήνια. Άλλα τώρα τα μήνια αντιλαμβάνονται τα ψέματά τους, που είχαν στόχο να αποθαρρύνουν τους μουτζαχέντιν.

Το κινηματογραφικό κομμάτι της βιντεοταινίας του Χαγκανί δείχνει μια επίθεση αυτοκτονίας με φορτηγό φορτωμένο με εκρηκτικά που έγινε στις 3 Μαρτίου κοντά σε μια αμερικανική βάση στην περιοχή Σαμπάρι της επαρχίας Κοστ, προκαλώντας το θάνατο 63

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

έχουν σχέση με τους Αγώνες» («Κόσμος του Επενδυτή», 5.6.4.2008).

Δεν έχει σημασία να ψάχουμε ποιο από τα μεγαλολαμόργια της ΔΟΕ έκανε την παραπάνω δήλωση. Επισημαίνουμε απλά ότι η αλαζονεία των «αδάντων» και η βεβαιότητά τους ότι η μπίζνα που έχουν στήσει με την κινέζικη κυβέρνηση δα σημειώσει απόλυτη επιτυχία, δεν είναι ρητορικό σχήμα. Τον έχουν δεμένο το γάιδαρό τους, μέσω των «χρυσών χορηγών», που είναι όλοι κορυφαίες εταιρίες, αμερικανικές, γερμανικές και κορεάτικες. Είναι πολλοί εκείνοι που αμφιβάλλουν ακόμα και για τη μη παρουσία της Μέρκελ στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου, όπως έχει δηλωθεί, καθόσον η γερμανική Adidas είναι ένας από τους «χρυσούς χορηγούς». Η κινέζικη οργανωτική πολιτική το είπε καθαρά, με πρόσφατη ανακοίνωσή της: «Οποιος μποϊκοτάρει εγκαταλείπει την ολυμπιακή οικογένεια, υπονομεύει τα δικά του συμφέροντα». Θα κάνουν, λοιπόν, οι δυτικές χώρες τα παιχνιδάκια τους με το Θιβέτ, δα προσπαθήσουν να στριμώξουν την κινέζικη ηγεσία διπλωματικά με το γνωστό παιχνίδι των «ανδρώνιων δικαιωμάτων», αλλά μέχρις εκεί. Οι Αγώνες δα γίνουν κανονικά, διότι οι μπίζνες είναι μπίζνες και οι δυτικές εταιρίες έχουν επενδύσει λεφτά.

■ Πουτανοκαυγάς

Ενοχλήθηκε ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ, επειδή ο Τσίπρας χαρτίρισε «ντροπιαστική» τη νέα ξεπουληματική Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και του την έπεσε. Αφού τον κατηγόρησε ότι «ζήλεψε την κα Παπαρήγα και αντιπολιτεύεται υβρίζοντας τη μεγαλύτερη κοινωνική οργάνωση επειδή διαφωνεί με τις επιλογές της», πέρασε στο ζουμ: «Άν για το 12,42% σωρευτική αύξηση στη διετία θρήκε την απαράδεκτη έκφραση «ντροπιαστική» ας χαρακτηρίσει επιτέλους την κυβερνητική εισοδηματική πολιτική αλλά και τις αυξήσεις που υπογράφουν σωματεία που ο πολιτικός χώρος του ελέγχει».

Ως προς τις αυξήσεις που υπογράφουν σωματεία που ελέγχει ο ΣΥΝ κάτι ξέρει ο Παναγόπουλος [και προφανώς δεν ξέρει ο Τσίπρας]. Άλλωστε, χρόνια τώρα, Πασόκοι και Συνασπισμένοι συγκυβερνούν σε σωματεία, ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και τη ΓΣΕΕ. Αρμονικότατα. Ο συνασπισμένος αντιπρόεδρος της ΓΣΕΕ Α. Καλύβης, για παράδειγμα, μίλησε για «λάδος» της ΓΣΕΕ και δεν το χόντρην όπως ο Τσίπρας. Δεν υπάρχει ανησυχία, όμως. Οι πουτανοκαυγάδες συνήθως καταλήγουν σε αγκαλιές και ασπασμούς. Θα τα ξανθρύνουν.

Εμείς άλλο δέλουμε να σημειώσουμε. Εκείνο το «12,42% σωρευτική αύξηση στη διετία» πώς προκύπτει; Αδροίζοντας ποσοστά που άλλο αφορά την 1.1.2008, άλλο την 1.9.2008 και άλλο την 1.5.2009. Αυτό σε απλά ελληνικά δε λέγεται ντροπή [ντροπή αισθάνται όποιος έχει τοίποια και φιλότιμο και σίγουρα όχι οι εργατοπατέρες], αλλά απατεωνιά. Θυμίζει εκείνο το μητσοτάκειο «0+0=14%».

■ Πολύ χοντρό το δούλεμα

Δήλωσε, μεταξύ των άλλων, ο Δημητρακόπουλος, δικηγόρος του Ιακώβου: «Δεν υπάρχει περίπτωση μια εταιρία από τις μεγαλύτερες σε παγκόσμιο επίπεδο να λέει ψέματα για να στηρίξει τους αδλήτες της άρσης θερών και τον Χρήστο Ιακώβου, πλήποντας έτσι τη φήμη της διεθνώς». Τι να του πεις τώρα; Οτι μας περνάει για εντελώς ηλιθίους; Με το συγκεκριμένο έγγραφο, η συγκεκριμένη εταιρία, κάνει την καλύτερη διαφήμιση. Δείχνει στην πελατεία της, ότι είναι έτοιμη να αντιδράσει ακαριαία και να τους προσφέρει νομικά άλλοι. Τόσο ακαριαία που πρόλαβε σε 24 ώρες να βρει ότι... μια υπόλητος έκανε λάδος και νόδεψε την παραγγελία. Τέλεια διαφήμιση προς τους ντοπάδες.

Ο κύριος που ρίχνει φιλικό χαστουκάκι στο τροφαντό μάγουλο του δάμαλου είναι ο Νικολά Σαρκοζί. Το ερώτημα είναι: δα τολμούσε ο δάμαλος να συμπεριφερείτο ίδιο... οικεία προς τον αγαπητικό της Κάρλα; Η απάντηση είναι όχι. Διότι άλλο πρόσδρος της ιμπεριαλιστικής Γαλλίας και άλλο πρωθυπουργός της φωροκώσταινας (κι ας δείχνει ότι έπαψε να είναι τέτοια).

Εκεί καταντήσαμε, δυστυχώς. Ο περιβόλητος Νταν Φριντ, στελέχος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, επικαλούμενος την ιδιότητα του ιστορικού, να παραδοθεί μαθήματα. Και να 'χει δίκιο, όταν λέει ότι υπάρχει μακεδονικό έθνος και μακεδονική γλώσσα, η οποία μάλιστα διδάσκεται στο Ινστιτούτο του αμερικανικού ΥΠΕΞ. Και στην Ελλάδα να ξεσηκώνεται γενική αγανάκτηση από την... ιταμή πρόκληση του Φριντ. «Την ύπαρξη «μακεδονικής εθνότητας» και «γλώσσας» υποστηρίζει η αμερικανική κυβέρνηση, επιβεβαιώνοντας περίπρανα ότι ενθαρρύνει εθνικισμούς και αδιαλλαξία», έγραψε έμπλεως οργής ο «Ριζοσπάστης» (8.4.08). «Μακεδονική εθνότητα και γλώσσα στηρίζει ο Φριντ!», σημαντάριζε η «Ελευθεροτυπία» την ίδια μέρα. Για «ανιστόρητους και προβοκατόρικους ισχυρισμούς του Ντ. Φριντ», έκανε λόγο ο «Ριζοσπάστης» και την επόμενη μέρα. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο υπόλοιπος Τύπος, όλων των αποχρώσεων. Και τα γκάλοπ να κατογράφουν κάτι εφιαλτικά ποσοστά αποδοχής της κυρίαρχης «γραμμής». Εκεί φτάσαμε, επειδή ένα ζήτημα της

πρόκειται ν' αλλάξει. Η πλειοψηφία των κατοίκων της, Σλάβοι στην καταγωγή, θα εξακολουθήσουν να αυτοπροσδιορίζονται ως Μακεδόνες και η γλώσσα που μιλούν, σλαβικό ιδίωμα, θα εξακολουθήσει να ονομάζεται μακεδονική. Ούτε Ανωμακεδόνες θα ονομάζονται ούτε Νεομακεδόνες. Και είναι δικαίωμά τους να ονομάζονται Μακεδόνες, όπως «πολιτογραφήθηκαν» οι πρόγονοί τους από τον 19ο αιώνα, όπως ακριβώς οι νεοελλήνες αυτοπροσδιορίστηκαν ως Ελληνες.

Αναφερόμενοι στα αστικά κόμματα δε μπορούμε να μιλήσουμε για ντροπή. Ο μεγαλοϊδεατισμός, η αρχαιοπληξία και η αρχαιοκαπηλεία είναι χαρακτηριστικά που συνοδεύουν την ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό. Ούτε αναφερόμενοι στην κοινοβουλευτική-καθεστωτική αριστερά θα μιλήσουμε για ντροπή. Διότι αυτή, και στις δύο της εκδόξες, έχει προ δεκαετίων αποβάλει κάθε στοιχείο επαναστατικότητας και διεθνισμού. Η ντροπή είναι της εργατικής τάξης και του λαού της Ελλάδας, που για μια φορά ακόμη σέρνονται πίσω από τις τρύπες

κροτεί την κυριαρχία της επί του έθνους και να διαιωνίζει την εκμετάλλευση της εργαζόμενης πλειοψηφίας του. Οσοι έζησαν την εθνικιστική φρενίτιδα των αρχών της δεκαετίας του '90, θα θυμούνται αισφαλώς κάποιους «σοβαρούς» πολιτικούς και άλλους δημοσιολογούντες της χώρας μας, που αποφαντίνονταν με ύφος χιλιών ιστορικών, ότι οι κάτοικοι της σλαβικής Μακεδονίας είναι απόγονοι των... αρχαίων Δαρδάνων, εχθρών των αρχαίων Μακεδόνων, γι' αυτό και η χώρα τους θα πρέπει να ονομαστεί... Δαρδανία! Για τέτοια επιστημονική γελοιότητα μιλάμε.

Είναι γνωστό ότι στο πλαίσιο του ρωμαϊκού, του βυζαντινού και του οθωμανικού κράτους ως Μακεδονία ορίζοταν μια γεωγραφική περιοχή τα διοικητικά όρια της οποίας δεν ήταν σταθερά, αλλά αξιομειώνονταν ανάλογα με τις ανάγκες της

Εθνικισμός και βιασμός της Ιστορίας

Ιστορίας μετατράπηκε σε ζήτημα της διπλωματίας, σε ζήτημα κρατικών ανταγωνισμών. Γιατί το αν στη γειτονική μας χώρα κατοικεί ένα ξεχωριστό-διακριτό έθνος, που μιλά μια ξεχωριστή-διακριτή γλώσσα (ανεξάρτητα από το πως ονομάζεται και το έθνος και η γλώσσα) είναι ένα ιστορικό δεδομένο, που καμιά πολιτική σκοπιμότητα, καμιά ιμπεριαλιστική συμφωνία ή συνθήκη μπορεί ν' αλλάξει. Οπως δεν άλλαξε η συνθήκη της Λωζάνης το ιστορικό γεγονός ότι στη Θράκη κατοικούν και Τούρκοι, οι οποίοι έχουν τουρκική εθνική συνειδηση και μιλούν την τουρκική γλώσσα. Οπως το οιδερένιο χέρι του τουρκικού κράτους δε μπορεί να ξερίζωσε την κουρδική εθνική συνειδηση, ούτε να εξαφανίσει την κουρδική γλώσσα από την καθημερινή επικοινωνία των κατοίκων του υπόδουλου Κουρδιστάν.

Οταν η ελληνική Βουλή, στις ένδοξες μέρες της «αλλαγής», αποφάσιζε να επιτρέψει τον επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων του Εμφύλιου, τον επέτρεψε μόνο για τους «έλληνες το γένος». Ποιου «γένους» ήταν αυτοί των οποίων τον επαναπατρισμό απογόρευσε; Ολοι το ξέρουμε, αλλά κάνουμε το κορόδιο. Ολοι ξέρουμε πως η απογόρευση αφορούσε εκείνους τους πολιτικούς πρόσφυγες που εμείς αποκαλούσαμε Σλαβομακεδόνες, ενώ οι ίδιοι αυτοπροσδιορίζονται εθνικά ως Μακεδόνες. Και μόνο αυτό το γεγονός αρκεί για να ξεσκίσει τη μάσκα της υποκρισίας στην οποία είναι τυλιγμένη –δυστυχώς– η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, έχοντας καταπιεί το χαρμάνι εθνικισμού και αρχαιοκαπηλείας που της σερβίρουν. Οποια απόφαση κι αν αναγκαστεί τη Δημοκρατία της Μακεδονίας να υπογράψει για το όνομά της, το ιστορικό γεγονός δεν

σημαίσει των εκμεταλλευτών τους. Θα επιχειρήσουμε σ' αυτό και στο επόμενο φύλλο να δώσουμε μερικά ψήγματα ιστορίας σχετικά με το ζήτημα που δηλητηρίαζε την κοινωνική συνειδηση των εργαζόμενων. Πρ

Ο άλλος δρόμος

Ησυμφωνία που υπέγραψε την περασμένη Δευτέρα ο Αλογοσκούφης με το Σύλλογο Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδας είναι πολυσήμοντη. Ξαναφέρνει στο προσκήνιο όλα τα ζητήματα τακτικής που συνδέονται με τον αγώνα ενάντια στο ασφαληστρικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης και αποκαλύπτει το βρόμικο, ξεπουληματικό ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Υστερα από απεργία έξι εβδομάδων, οι εργαζόμενοι στην ΤΤΕ σταμάτησαν, υπογράφοντας με τον υπουργό Οικονομίας συμφωνία που προβλέπει τη σύσταση τριμερούς επιτροπής (υπουργείο Οικονομίας, διοίκηση ΤΤΕ, Σύλλογος Έργαζομένων), η οποία σε ένα μήνα θα καταθέσει πόρισμα για το πώς πρέπει να είναι το ασφαλιστικό καθεστώς των συγκεκριμένων εργαζόμενων, παίρνοντας υπόψη και «τη συμμετοχή της ΤΤΕ στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών».

Η κυβέρνηση σήγουρα κάνει πίσω, αφού αναγνωρίζει καταρχήν ότι ο νόμος της δεν θα εφαρμοστεί στο ακέραιο, αλλά τίθεται υπό την αίρεση του πορίσματος μιας επιτροπής, στην οποία η κυβέρνηση είναι μειοψηφία (η διοίκηση της ΤΤΕ, αλλά και ο ευρωτραπεζίτης Ζαν-Κλοντ Τρισέ έχουν ταχθεί υπέρ της εξαίρεσης του συγκεκριμένου κλάδου). Φυσικά, θα επιδιώξει κάποιοι ρύθμιση που θα διασώζει το νόμο, ενώ θα κλείνει συντεχνιακά το μάτι στο συγκεκριμένο κλάδο, που είναι και ολιγομελής.

Από την άποψη αυτή, οι εργαζόμενοι στην ΤΤΕ δε μπορούν να πανηγυρίζουν. Αν συνέχιζαν την απεργία τους, όπως την είχαν ξεκίνησε στην αρχή, μπλοκάροντας το χρηματιστήριο και συνολικά το χρηματοπιστωτικό σύστημα, το αποτελεσμα σήγουρα θα ήταν καλύτερο για τους ιδιους, αλλά και για τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όμως, έσπευσε από την αρχή κιόλας να υποταχθεί στις απαιτήσεις για επαρκές πρωταρικό ασφαλείας, ενώ ξεμπλόκαρε το μηχανογραφικό κέντρο. Και βέβαια, η ΓΣΕΕ ούτε που περιέλαβε στον τακτικό σχεδιασμό της (λέμε τώρα, γιατί κανένα σχεδιασμό δεν είχε) αυτόν τον τόσο σημαντικό κλάδο αιχμής.

Ούτε η κυβέρνηση, όμως, μπορεί να πανηγυρίζει για νίκη. Ουσιαστικά αναγκάστηκε να κάνει μια ντροπιαστική υποχώρηση. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι τη συμφωνία υπέγραψε και ανακοίνωσε ο Αλογοσκούφης τη Δευτέρα, ενώ η Πετραλιά τρεις μέρες πριν (την Παρασκευή) είχε απορρίψει την πρόταση για δημιουργία τριμερούς επιτροπής. Ο πραγματικός ιθύνων νους της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης έβαλε στη μπάντα την «καθ' ύλην αρμόδια» θείτσα, προφανώς γιατί η κυβέρνηση «πονούσε» αικόμα και με την ήπια πίεση που ασκούσε η απεργία όπως εξελισσόταν. Φανταστείτε τι θα γινόταν αν η πίεση ήταν σκληρή.

Τι αποδεικνύει αυτή η εξέλιξη; Οτι ο νόμος μπορούσε να καταργηθεί και μετά την ψήφισή του. Οι εργαζόμενοι στην ΤΤΕ συνέχισαν την απεργία και μετά την ψήφιση του νόμου, προβάλλοντας το «δικό τους» αίτημα της εξαίρεσης. Και η κυβέρνηση έκανε την πρώτη υποχώρηση, αντηγράζοντας ότι ο νόμος της είναι προβληματικός και ρίχνοντας το βάρος στην επίτευξη κάποιου νέου συμβιβασμού, στο πλαίσιο της τριμερούς επιτροπής. Τι θα γινόταν αν συνέχιζαν τις απεργιακές κινητοποιήσεις οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ και τους ΟΤΑ; Τι κλίμα θα διαμορφωνόταν αν η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ έριχναν το σύνθημα του αγώνα με μια 48ωρη απεργία μετά την ψήφιση του νόμου; Δεν θα ανατρέπονταν όλα τα δεδομένα; Δεν θα είχαμε μια κυβέρνηση πραγματικά στριμωγμένη, στα πρόθυρα μιας βαθιάς πολιτικής κρίσης με κοινωνικά χαρακτηριστικά;

Φυσικά, αυτή η ΓΣΕΕ και αυτή η ΑΔΕΔΥ, αυτή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν υπήρχε περίπτωση ν' ακολουθήσει μια τέτοια τακτική σύγκρουσης. Αναφέρομαστε συνολικά στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και όχι μόνο στις πρασινογάλαζες πλειοψηφίες, γιατί καμία από τις άλλες πλευρές δε διαφροτοιχήθηκε. Στη ΓΕΝΟΠ όλες οι παροπάξεις ψήφισαν ομόφωνα το σταμάτημα της απεργίας, ενώ στην ΠΟΕ-ΟΤΑ το ΠΑΜΕ πρότεινε μια αικόνη μέροι απεργίας. Όλες μαζί οι παραπάξεις προστάτευσαν την παράδοση που οι ίδιες έχουν δημιουργήσει, σύμφωνα με την οποία κάθε απεργιακός αγώνας σταμάτα όταν ψηφίζεται ένας νόμος και μετά γίνεται απολογισμός... πολιτικού οφέλους και όχι οφέλους σε επίπεδο εργατικών αιτημάτων.

Από την άλλη, οι εργαζόμενοι πρέπει –στο φως κι αυτίς της τελευταίας εξέλιξης– να αναλογιστούν τις δικές τους ευθύνες. Η «ανάθεση» στις «ηγεσίες» και ειδικά σε τέτοιες «ηγεσίες» εξασφαλίζει τη σήγουρη ήττα.

■ Ενώ ο Αβραμόπουλος τους κοροϊδεύει

Απλήρωτοι οι γιατροί

Σε επίσχεση εργασίας και αποχή από τις εφημερίες έχουν προχωρήσει οι ειδικευόμενοι γιατροί στα περισσότερα νοσοκομεία της χώρας και ήδη άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σοβαρά προβλήματα στην ομαλή λειτουργία των νοσοκομείων. Γιατί οι ειδικευόμενοι είναι αυτοί που βγάζουν την πιο πολλή δουλειά, τη «λάντζα» όπως συνηθίζουμε να λέμε. Οι εργαζόμενοι αυτοί έχουν να πληρωθούν εφημερίες από τον περασμένο Νοέμβρη και η προτροπή του γενικού γραμματέα του υπουργείου Υγείας σε αντιπροσωπεία από τα νοσοκομεία του Ηράκλειου που τον επιπλέκτηκε ήταν στο πνεύμα της... σεμνότητας και ταπεινότητας: «Δεν πειράζει να ζήσετε λίγο ακόμα με δανεικά!»

Σε κινητοποιήσεις προχωρούν και οι μόνιμοι γιατροί του ΕΣΥ για παρεμφερή λόγο. Μολονότι η κυβέρνηση ψήφισε την αναστολή για 6+6 μήνες των προεδρικών διαταγμάτων που αφορούν το χρόνο εργασίας των γιατρών, οι επίτροποι του Ελεγκτικού Συνέδριου αρνούνται να πληρώσουν τα εντάλματα για τις

εφημερίες, δηλώνοντας ότι η νομοθετική ρύθμιση της κυβέρνησης δεν είναι ισχυρή, διότι αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο που υπερισχύει του εθνικού. Ως «λύση» ζητούν από τους γιατρούς να υπογράψουν απομικές υπεύθυνες δηλώσεις, στις οποίες θα δηλώνουν «ρητά και ανεπιφύλακτα» ότι «συναίνεσαν να εργαστούν τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 2008, πέραν του προβλεπόμενου από την οδηγία ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας εργασίας». Ζητούν, δηλαδή, από τους γιατρούς να βγάλουν τα μάτια τους με τα ίδια τους τα χέρια. Διότι, πέρα από τον εξευ-

τελισμό, εκτός του ότι με τις δηλώσεις οι γιατροί αναγνωρίζουν την κοινοτική οδηγία και κινδυνεύουν στο τέλος να μη πληρωθούν, γιατί δεν θα πληρούνται άλλες προϋποθέσεις που αυτή προβλέπει, προκύπτει και ο μείζων κίνδυνος να θεωρηθούν απομικά υπεύθυνοι σε περίπτωση ιατρικού λάθους. Οι δικηγόροι του παθόντος θα ισχυρίζονται ότι με δική του βούληση ο γιατρός δέχτηκε να εργαστεί παροπάνω από το μέγιστο επιπρεπόμενο χρόνο εργασίας, πρόγμα που τον οδήγησε στο ιατρικό λάθος και για το οποίο φυσικά δε φέρει καμία ευθύνη ο εργοδότης του, δηλαδή το Νοσοκομείο.

Σε περίπτωση καταδίκης την ευθύνη θα φέρει αποκλειστικά ο γιατρός, ο οποίος θα πρέπει να καταβάλει και τις συνήθως υπέρογκες αποζημιώσεις.

Τη λόση, φυσικά, τη γνωρίζουν όλοι και είναι η υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, στην οποία θα καθορίζεται ο χρόνος εργασίας των γιατρών και οι εφημερίες θα πληρώνονται ως υπερωρίες. Σχετική απόφαση έχει πάρει τον περασμένο Νοέμβρη το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ (Ομοσπονδία των Νοσοκομειακών Γιατρών), όμως η συνδικαλιστική γραφειοκρατία την πέταξε στα σκουπίδια και με την τακτική της επιτρέπει στον Αβραμόπουλο, εκμεταλλεύμενος και τις «άκρες» του στους μνημόνια, να πνίγει τις κινητοποιήσεις. Ήδη, έχουν μαζευτεί υπογραφές από αντιπροσώπους που ζητούν σύγκληση έκτακτου συνέδριου της ΟΕΝΓΕ. Ο αριθμός των υπογραφών υπερκαλύπτει τον οριζόμενο από το καταστατικό και η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να συγκαλέσει συνέδριο. Και μάλιστα άμεσα, χωρίς κωλυσιεργίες.

Ολο και πιο δυσοίωνο το μέλλον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

απόμων, σύμφωνα με το βίντεο, ενώ μόλις δύο νατοϊκών στρατιωτών και δύο αιργανών εργατών, σύμφωνα με τα ρεπορτάζ του δυτικού τύπου. Δείχνει επίσης εικόνες στις οποίες μια ομάδα μαχητών μελετά ένα λεπτομερή χάρτη της περιοχής που έγινε η επίθεση και του κτηριακού συγκροτήματος της αμερικανικής βάσης. Οι εικόνες αυτές υποδηλώνουν ότι πρόκειται για σχολαστικά μελετημένη επαγγελματικού τύπου επίθεση. Το ίδιο και η επίθεση στις αρχές της χρονιάς στο πολυτελές ξενοδοχείο Σερίνα της Καμπούλ, που φιλοξενούσε δέκα άλλους διπλωμάτες και κυβερνητικούς αξιωματούχους, η οποία αποδίδεται στο Αφγανιστάν, από την Αφγανιστάν, από την Αργεντινή και την Κορέα.

Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζουν επίσης οι Αμερικανοί στα αιργανοπατανικά σύνορα, παρόλο που έχουν διελυθεί την εικόνα περί αποδυναμωμένων Ταλιμπάν που είχαν δημιουργήσει οι Αμερικανοί, αλλά συνιστούν σοβαρότατη απειλή για τις αμερικανονατοϊκές δυνάμεις σ

Νομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών υγείας

Στην ιστοσελίδα του υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης υπάρχει σχέδιο νόμου με το οποίο ανοίγει ο δρόμος στην ιδιωτικοποίηση και την παραπέρα υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας σ' όλους τους εργοζόμενους. Ανάλογη απόπειρα είχε κάνει στο παρελθόν ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Α. Παπαδόπουλος, ως υπουργός Υγείας. Στο Γενικό Σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΓΣΠΦΥ) του Α. Παπαδόπουλου βάση ήταν τα πολυϊατρεία του ΙΚΑ, ενώ στο τωρινό του Δ. Αβραμόπουλου είναι τα ιδιωτικά ιατρεία, πολυϊατρεία και εργαστήρια.

Δίνεται το προβάδισμα στα ιδιωτικά μογαζία (που θα είναι ισότιμα πια με τα δημόσια, σύμφωνα με το νομοσχέδιο), γιατί αρχικά και για αρκετό διάστημα (που μπορεί να φτάσει και να ξεπεράσει την πενταετία) στο γενικό σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας εντάσσονται μόνο τα αγροτικά ιατρεία και τα ιατρεία που έχει το πρώην Ταμείο Υγείας Δημοτικών και Κοινωνικών Υπαλλήλων (ΤΥΔΚΥ), που με τον αντισφαλιστικό νόμο της Φ. Πετραλία εντάσσεται στον Οργανισμό Περιθαλψης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΟΠΑΔ). Αυτά είναι εξαιρετικά λίγα για να καλύψουν τις ανάγκες των άμεσα και έμμεσα ασφαλι-

ομένων. Θυμίζουμε εδώ, ότι η υπουργός Εργασίας διαβεβαίωνε τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, ότι το ΤΥΔΚΥ θα εξακολουθεί να παρέχει το ίδιο επίπεδο υπηρεσιών υγείας. Το μελάνι δεν πρόλαβε καλά καλά να στεγνώσει και με το νομοσχέδιο Αβραμόπουλου εισάγονται διοτάξεις με τις οποίες από τα πολυϊατρεία του ΤΥΔΚΥ θα μπορούν να εξυπηρετούνται αρχικά οι δημόσιοι υπάλληλοι και στη συνέχεια κάθε εργαζόμενος που το ασφαλιστικό του ταμείο εντάχθηκε στο ΓΣΠΦΥ!

Από τα ασφαλιστικά ταμεία στο ΓΣΠΦΥ θα ενταχθεί αρχικά μόνο ο ΟΠΑΔ, ενώ στη συνέχεια (το αργότερο μέσα σε μια πενταετία) θα ενταχθούν το ΙΚΑ και οι άλλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί και οι υγειονομικές υπηρεσίες τους. Η ένταξη θα γίνει με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ). Ακόμη, σύμφωνα με υποσημείωση του νομοσχεδίου, ο Δ. Αβραμόπουλος σκέφτεται να μεταφερθούν και τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων του ΕΣΥ. Εύλογα, λοιπόν, ρωτάμε: μήπως σκέφτεται να βάλει και τους εργαζόμενους να πληρώνουν οι ίδιοι, όπως ισχύει στα απογευματινά ιατρεία των νοσοκομείων του ΕΣΥ; Ευνόητο είναι πως, αν βάλει τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων του ΕΣΥ στο σύστημα, θα βάλει κι αυτά των ιδιωτι-

κών νοσοκομείων. Οταν δε ενταχθεί και το ΙΚΑ και οι υγειονομικές του υπηρεσίες στο ΓΣΠΦΥ, τότε θα αυξήθει πάρα πολύ και η πελατεία των ιδιωτικών μοναδιών υγείας.

Ος τώρα και μέχρι να Ψηφιστεί το νομοσχέδιο Αθραμόπουλου, οι δημόσιοι υπάλληλοι για υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας πηγαίνουν σε ιδιωτικά ιατρεία και εργαστήρια. Ομως, για τις εξετάσεις είναι υποχρεωμένοι να πάρουν προέγκριση από τις υπηρεσίες του ΟΠΑΔ. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο Αθραμόπουλου «δεν απαιτείται οποιαδήποτε προηγούμενη έγκριση ή θεώρηση οποιασδήποτε υπηρεσίας, ασφαλιστικού οργανισμού ή οργάνου προληπτικού ελέγχου» (άρθρο 8 παρ.3), γιατί «η διεξαγωγή ιατρικών εξετάσεων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας... γίνεται κατόπιν γνωμάτευσης και παραπομπής από τον οικογενειακό γιατρό» (άρθρο 5 παρ. 3). Οι οικογενειακοί γιατροί μπορούν να ανήκουν τόσο στους δημόσιους όσο και στους ιδιωτικούς φορείς του ΓΣΠΦΥ.

Εχει κανείς αμφιβολία για το που θα πάνε οι δαπάνες για τις υπηρεσίες ΠΦΥ με την κατάργηση των προελέγχων από τους γιατρούς του ΟΠΑΔ; Γιατί ο Αβραμόπουλος «έχασε» τις κραυγές των υπουργών για

πολύ αυξημένες δαπάνες για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη; Απλά γιατί με το νομοσχέδιο αυτό (ηλεκτρονική κάρτα υγείας) θα μεταφερθεί ένα ακόμη μεγάλο μέρος των δαπανών για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους εργαζόμενους, πέραν αυτών που ήδη δαπανούν.

Σ' ένα χρόνο από την Ψήφιση κα- δημοσίευση αυτού του νομοσχέδιου η Γενική Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας είναι υποχρεωμένη να βάλει σε λειτουργία το σύστημα της ηλεκτρονικής κάρτας υγείας. Στην Αθραφόπουλος και η κυβέρνηση, επειδή δή επειγόνται να βάλουν γρήγορα σε εφαρμογή την κάρτα, φρόντισαν να μην υπάρχει πρόβλεψη έκδοσης υπουργικής απόφασης ή προεδρικού διατάγματος. Με την κάρτα αυτή που θα δοθεί τόσο στον άμεσο δόσο και στους έμμεσα ασφαλισμένους, καθιερώνεται για πρώτη φορά πιστω- τικό όριο δαπανών υπηρεσιών ΠΓΥΠ. Δε χωρά καμία αφριβολία ότι το μέ- τρο αυτό θα επεκταθεί και στις δα- πάνες για τη νοσοκομειακή περίθαλ- ψη. Για να χρυσώσουν δε το χάπι κα- να παραμυθιαστούν οι εργαζόμενοι για να μην αντιδράσουν, έβαλαν την πρόβλεψη αύξησης του πιστωτικού ορίου. Αυτό όμως δεν αλλάζει σε τί- ποτε τα πρόγματα, αφού καθιερώ- νεται πλακόν δαπανών, κάπι που αω-

τώρα ίσχυε στα συμβόλαια υγείας των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών.

Με άλλη διάταξη του νομοσχέδιου, εκτός από το πιστωτικό όριο καθιερώνεται και ποσοστό κάλυψης από τα ασφαλιστικά ταμεία των δαπανών για ιατρικές πράξεις και αγορά φαρμάκων, καθώς και δικαίωμα στα Ταμεία να καθορίζουν τα ίδια με αποφάσεις τους τα δύο αυτά πιστωτικά όρια. Ως τώρα, το ποσοστό συμμετοχής του ασφαλισμένου στη φαρμακευτική δαπάνη το όριζε η κυβέρνηση με δίκες της αποφάσεις. Τώρα, μεταθέτει τη λίψη της απόφασης στα ίδια τα Ταμεία, για να αποφεύγει την οργή των εργαζόμενων. Στις καταστροφικές συνέπειες που θα υποστούν οι εργαζόμενοι από την καθέρωση της ηλεκτρονικής κάρτας υγείας αναφερθήκαμε παραπάνω. Συμπληρώνουμε, ότι η όποια αύξηση του πιστωτικού όριου δεν θα έχει κανένα πρακτικό αντίκρισμα από τη στιγμή που το Ταμείο θα μπορεί να μειώνει το ποσοστό κάλυψης των δαπανών υγείας. Ποιος αμφιβάλλει ότι, αν περάσει το νομοσχέδιο αυτό, θα έρθει και το επόμενο βήμα, της καθιέρωσης ποσοστού κάλυψης πολύ κάτω από τα 100% από τα ασφαλιστικά ταμεία και για τη νοσοκομειακή περίθαλψη;

■ Εισοδηματική πολιτική στο Δημόσιο

Αυξήσεις μικρότερες από τον πληθωρισμό

Την προηγούμενη βδομάδα ανακοι-
νώθηκε η εισοδηματική πολιτική για
τους δημόσιους υπάλληλους: Αύξηση
2,5% αναδρομικά από 1/1/2008, 2%
από 1/10/2008 και ενσωμάτωση από
1/1/2008 του 1/3 του κινήτρου απόδο-
σης. Οι αυξήσεις αυτές δίνονται στο
βασικό μισθό και όχι σ' όλες τις απο-
δοχές των δημοσίων υπαλλήλων. Ενας
δημόσιος υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ,
που έχει 19 χρόνια απασχόλησης και
είναι στο 80 ΜΚ, είχε βασικό μισθό την
31/12/2007 1.275 ευρώ και κίνητρο
απόδοσης 150 ευρώ. Με βάση την ει-
σοδηματική πολιτική του 2008, ο βα-
σικός μισθός του από την 1η Γενάρη
του 2008 θα είναι 1.358,12 ευρώ και
από την 1η Οκτωβρη 1.385,28 ευρώ.

Σε 12μηνη βάση οι δύο τμηματικές αυξήσεις δίνουν μέσο ποσοστό αύξησης 2,58% μόνο στο βασικό μισθό. Οταν όμως υπολογίσουμε όλες τις αποδοχές, δηλαδή συμπεριλάβουμε και τα επιδόματα, τότε η αύξηση κατεβαίνει στο 1,86%.

Πώς κινήθηκε ο πληθωρισμός το τρίμηνο Γενάρη-Μάρτη του 2008; Ήταν 3,9%, 4,4% και 4,4% αντίστοιχα. Οι ονομαστικές, λοιπόν, αυξήσεις των μισθών του τριμήνου ήταν από 2,1 έως 2,36 φορές μικρότερες από τον πληθωρισμό. Να προσθέσουμε εδώ, ότι εάν έβγαινε χωριστός δείκτης τιμών καταναλωτή και πληθωρισμού για τους εργαζόμενους, τα πράγματα θα ήταν πολύ δραματικά, δεδομένου ότι ο πληθωρισμός θα ήταν πολύ μεγα-

Καλός για τα πανηγύρια

Μια ακόμη φιέστα οργάνωσε ο Υπουργός Γεωργίας για να παρουσιάσει μια έρευνα της λεγόμενης κοινής γνώμης για τις προτιμήσεις της στην κατανάλωση κρέατος και να ανακοινώσει την υποχρέωση των κρεοπτωλείων και όλων των καταστημάτων λιανικής πώλησης που διαθέτουν τμήματα πώλησης κρέατος να τυπώνουν αυτοκόλλητες επικέτες, στις οποίες να αναγράφεται η προέλευση του κρέατος, το είδος του ζώου από το οποίο, το βάρος και η τιμή πώλησης. Αυτό το παρουσίασε σαν μέτρο με το οποίο θα καταπολεμηθεί η παράνομη ελληνοποίηση αμνοειριφίων (και όχι μόνο). Οι κτηνοτρόφοι διαμαρτύρονται και διαδηλώνουν κατά της κυβερνητικής πολιτικής και ο Α. Κοντός βγαίνει και δηλώνει στη φιέστα αυτή ότι ως συνέπεια της κυβερνητικής αγροτικής πολιτικής, «οι Ελλήνες κτηνοτρόφοι αισθάνονται πλέον ότι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι δίπλα τους και ότι στηρίζει τα συμφέροντά τους». Με τα λεγόμενά του ο Α. Κοντός θυ-

μίζει εκείνους που ενώ τους φτύνουν δηλώνουν ευχαριστημένοι για τη «δροσιά» που τους προσφέρουν. Τα λεγόμενά του για καταπολέμηση της ελληνοποίησης μοιάζουν μόνο με καλαμπούρι.

Ο Κ. Καραμανλής, για να διασκεδάσει τις διαμαρτυρίες των κτηνοτρόφων για το κύκλωμα των παράνομων ελληνοποίησεων, που τις είχαν εκφράσει στον ίδιο τον Αύγουστο του 2004 στο Περτούλι, εί-

χε αναγκαστεί να δώσει εντολή στην Υπηρεσία Ειδικού Ελέγχου (ΥΕΕ) να διεξάγει έρευνα. Ομως, το κλιμάκιο της ΥΕΕ, με κυβερνητική παρέμβαση, υποχρεώθηκε να κλείσει άρον-άρον την έρευνα, ενώ τα νεοδημοκράτη πρόσδρο του κλιμακίου, που προσδοκούσε να αναβαθμιστεί, τον ξήλωσαν από την ΥΕΕ και τον ξαπόστειλαν πίσω στη ΔΟΥ παροπλίζοντάς τον. Σύμφωνα με το πόρισμα που έβγαλε το κλιμάκιο, έπρεπε οι χοντρέμπτοροι και οι δημόσιοι υπάλληλοι που ήταν μπλεγμένοι στο κύκλωμα των ελληνοποιήσεων να παραπεμφθούν για κακουργήματα και όχι για πλημμελήματα. Επέτρεψε ακόμη οι τελευταίοι να ξηλωθούν από τα πόστα που κατείχαν, αυτό όμως δεν έγινε για όλους. Το 2007 και το Γενάρη του 2008 το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (ΣΕΕΔΔ) έκανε στην Καβάλα δύο φορές ελέγχους για τις παράνομες ελληνοποιήσεις αμνοεριφίων, ύστερα από εισαγγελική παραγγελία, όχι μόνο για την περίοδο του 2004, αλλά και για το 2005 και το 2006.

Αυτά προς το παρόν, για να μη μας λέει ο Α. Κοντός, ότι θέλει να καταπολεμήσει την παράνομη ελληνοποίηση και ότι παίρνει μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή. Πόσο πετυχημένη μπορεί να θεωρηθεί η αγροτική πολιτική του Α. Κοντού και των προκατόχων του, όταν το Ελλειμμα στο αγροτικό Ισοζύγιο εκτινάχτηκε στα 3 δισ. ευρώ το 2007 και το Ελλειμμα στο εμπορικό Ισοζύγιο ζώντων ζώνων, κρεάς

των και γαλακτοκομικών εκτινάχτηκε στα 1.568 εκατ. ευρώ το 2007:

Από τη Δευτέρα 14 Απρίλη, οι γεωτεχνικοί ξεκινούν απεργιακούς αγώνες. Στην εξώδικη γνωστοποίηση που έστειλαν και στον Α. Κοντό, ανάμεσα στ' άλλα διαβάζουμε: «Η ΠΟΓΕΔΥ επισήμανε εγκαίρως και τεκμηριωμένα: α) Την αποδιοργάνωση και αποστελέχωση των Γεωτεχνικών Υπηρεσιών στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στις Περιφέρειες και στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις (ΝΑ)... β) Την έλλειψη υποστηρικτικής υποδομής (προβληματικά Μητρώα Αλιέων, Ελαιοκομικό, Αμπελουργικό, Δικαιώματα παραγωγών, δασικοί χάρτες, εξοπλισμός και μέσα εργαστηρίων...κλπ), που καθιστά την εξυπηρέτηση των παραγωγών και γενικότερα των πολιτών προβληματική και θέτει την στήριξη του εισοδήματος των παραγωγών σε αμφισβήτηση. γ) Την προβληματική διεξαγωγή ελέγχων για την υγιεινή και ασφάλεια των τοσούδιμων».

Πρόεδρος της ΠΟΓΕΔΥ είναι ο πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής της ΔΑΚΕ Ν. Κακαβάς. Οταν τα παραπάνω (που κάνουν τον Α. Κοντό φύλλο και φτερό) τα καταμαρτυρεί και η ΔΑΚΕ, δεν χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς κι άλλα πέρον αυτών που αναφέρομε παραπάνω.

■ Παραίτηση κατόπιν εορτής

Και ξαφνικά, με μια λακωνική ανακοίνωση, το υπουργείο Απασχόλησης γνωστοποίησε ότι η Φάνη Πάλλη-Πετραλία έκανε δεκτή την παραίτηση του προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ Δ. Καπτράνου, η οποία είχε υποβληθεί πριν ένα μήνα, με αφορμή τη λήξη της θητείας του. Η ανακοίνωση Πετραλία έγινε ενόσω βρισκόταν σε εξέλιξη η γενική συνέλευση της ΕΣΗΕΑ, η οποία αποφάσιζε με ψήφισμα της να ζητήσει από την κυβέρνηση να κάνει δεκτή την παραίτηση Καπτράνου.

Την ίδια μέρα, όμως (Τρίτη), το «Βήμα» κυκλοφορούσε με μεγάλο αφιέρωμα στα «κατορθώματα» του Δ. Καπτράνου, όπως αυτά περιγράφονται στο πόρισμα Ζορμπά, το οποίο είχε υποβληθεί το Δεκέμβρη και επιστράφηκε κι αυτό (όπως το πόρισμα για το δομημένο ομόλογο του ΤΕΑΔΥ) με το εφεύρημα ότι δε φέρει τις υπογραφές όλων των μελών της Αρχής για την καταπολέμηση του βρόμικου χρήματος. Ολους αυτούς τους μήνες ο Ζορμπάς σιωπούσε, επιδιώκοντας προφανώς κάποια συμφωνία με την κυβέρνηση για να διατηρήσει το πόστο του. Τις τελευταίες μέρες, όμως, δημοσιεύματα έφεραν την κυβέρνηση αποφασισμένη να τον αντικαταστήσει κι αυτό φαίνεται τον οδήγησε στην απόφαση να ρίξει μερικές προειδοποιητικές (ή αποχαιρετιστήριες) βολές με τη διαρροή του πορίσματός του.

Με δηκτικό τρόπο ο Ζορμπάς αναφέρεται στην προσωπική φιλία του Καπτράνου με τον Αλογοσκούφη και στα πολλαπλά κρατικά πόστα στα οποία αυτός διορίστηκε από διάφορους υπουργούς της κυβέρνησης Καραμανλή: μέλος του ΔΣ του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου (απόφαση υφυπουργού Ανάπτυξης Ι. Παπαθανασίου), μέλος του ΔΣ του Ελληνικού Ιδρύματος Γαστρεντερολογίας και Διατροφής (απόφαση Περιφερειάρχη Αττικής), αντιπρόδερος του οργανισμού Ελληνικό Φεστιβάλ ΑΕ (πάλι απόφαση Παπαθανασίου), αντιπρόδερος του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (απόφαση αναπληρώτριας υπουργού Πολιτισμού Φ. Πάλλη-Πετραλία), αντιπρόδερος του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Πειραιά Μεταξά (απόφαση υπουργού Υγείας Δ. Αβραμόπουλου). Εξι κρατικά πόστα συν η διοίκηση του ΤΣΠΕΑΘ, στο οποίο, πάντα κατά το πόρισμα Ζορμπά, έκανε την «επίμεμπτη συναλλαγή» με την αγορά του δομημένου ομολόγου, οι διαδικασίες της οποίας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι «υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις διάπραξης του αδικήματος της αποιτίας σε βαθμό κακουργήματος και της τελεσης του αδικήματος της δωροδοκίας».

Ο Καπτράνος, λοιπόν, πήγε στη μπάντα, το πόρισμα Ζορμπά θάφτηκε και εκείνο που απομένει να δούμε αν τακτοποιήθηκαν όμορφα και οι ποινικές πτυχές της υπόθεσης (οι πολιτικές πέρασαν ήδη στη λήθη), ώστε να βγουν όλοι λάδι. Και εκείνοι που έκαναν τις αγορές και οι αετονύχιδες που οργάνωσαν τις «δουλειές», όπως ο Παπαμαρκάκης με το δίκτυο των εταιριών του, η «Troilos» με έδρα την Κύπρο κ.λπ.

■ Πιο προκλητική η Louis

Ξεσκώθηκε η Σαντορίνη το περαιασμένο Σάββατο, πρώτη επέτειο της βύθισης του Sea Diamond. Ενώ οι καρφάνες όλων των εκκλησιών χτυπούσαν, όπως γίνεται σε συνθήκες πολέμου, οι κάτοικοι επιβιβάστηκαν σε λάντζες και κάθε ειδούς πλοιάρια και έπλευσαν στο σημείο που ποντίστηκε το κρουαζιερόπλοιο, για να απαιτήσουν για μια αικόμη φορά την απάντηση των υπόλοιπων 200 τόνων καυσίμων, που υπολογίζεται ότι έχουν απομείνει στις δεξαμενές του, και την ανέλκυση του κουφαριού από το βυθό.

Κυβερνητικά στελέχη, φυσικά, δεν παρέστησαν, μολονότι είχαν προσκληθεί από τους φορείς του νησιού. Βουλγαράκης και Καμμένος δεν ρισκάρισαν να βρεθούν μπροστά σε μια μαζική αποδοκιμασία, η οποία πιθανόν να μην έμενε μόνο στις φωνές. Απέφυγαν και κάθε δήλωση, κρίνοντας (σωστά από τη μεριά τους) πως ό,τι και να έλεγαν απλά θα έριχνε λάδι στη φωτιά.

Η Louis Cruises, όμως, η πλοιοκτήτρια του Sea Diamond, δεν δίστασε να βγει και αυτή τη μέρα με μια προκλητική ανακοίνωση στην οποία υποστήριζε ότι «οι ακτές της Σαντορίνης είναι πεντακάθαρες, κάπι που αντικατοπτρίζει την εξαιρετική και πολύ αποτελεσματική επιχείρηση καθαρισμού». Η Louis επικαλείται την έκθεση του ΕΛΚΕΘΕ, στην οποία «αποδεικνύεται ότι δεν υπήρξε και δεν προβλέπεται να υπάρξει επηρεασμός του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην περιοχή αλλά και στη Σαντορίνη γενικότερα, καθώς οι επιπτώσεις από το ναυάγιο στο θαλάσσιο οικοσύστημα της περιοχής είναι μέχρι στιγμής αμελητέες». Στην έκθεση αυτή αναφερθήκαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο (δυστυχώς, είμαστε οι μόνοι που εξακολουθούμε να το ψάχνουμε). Παραθέτουμε και πάλι την κατακλείδα της, που βγάζει φεύγει την εταιρία: «Πέραν του πετρελαίου, από τις μετρήσεις διαπιστώθηκαν κάποιες ενδείξεις επιβάρυνσης σε ιχνοστοιχεία και βαρέα μέταλλα τόσο στη στήλη του νερού όσο και στους θαλάσσιους οργανισμούς. Επειδή ένα βυθισμένο κρουαζιερόπλοιο τέτοιου μεγέθους που παραμένει στην περιοχή περιέχει ρυπογόνα φορτά που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν μια τέτοια επιβάρυνση, οι διαδικασίες ελέγχου της θαλάσσιας περιοχής πρέπει να συνεχιστούν μέχρις ότου διαπιστωθεί με ασφάλεια ότι δεν υπάρχει κίνδυνος περαιτέρω ρύπανσης».

Εθνικισμός και βιασμός της Ιστορίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Σλάβοι, τα σημερινά μακεδονικά λείψανα ανήκοντα εις τον κλάδον του Αίμου, υπέστησαν την πολιτική και πολιτιστικήν επιδρασην του Βυζαντίου, ησπάσθησαν την Χριστιανική Θρησκείαν και επί αιώνας ολόκληρους έζησαν εντός των κόλπων της αυτοκρατορίας και του Ελληνισμού. Η προσπάθεια προσαρτήσεως των εις τους οργανωμένους κλάδους των βαλκανικών σλαβικών συγκροτημάτων διάτης δημιουργίας τεχνητής εθνικής συνειδήσεως, υπήρξε συνέπεια ευρυτέρων και καθολικωτέρων πολιτικών κίνησεων εις την χερσόνησο του Αίμου κατά τους νεώτερους χρόνους.

Σε απλά ελληνικά, ο συντηρητικός αστός παραδέχεται την ύπαρξη διακριτού σλαβομακεδονικού έθνους και μιλά, εμμέσως τηλην σαιφώς, για προσπάθεια βίαιου εκσερβισμού και εκβούλγαρισμού τους, αφήνοντας απέξω, για ευνόητους

λόγους, τις προσπάθειες βίαιου εξελληνισμού. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα πρώτο της ήττας της εθνικής (με έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά) επανάστασης του Ιλιντεν το 1903 (οι Μακεδόνες επαναστάτες κατεσφάγησαν από τα οθωμανικά στρατεύματα) και δεύτερο των βαλκανικών πολέμων του 1912-13, μετά τη λήξη των οποίων το σλαβομακεδονικό έθνος βρέθηκε διαμορφωμένο μεταξύ Σερβίας (Μακεδονία του Βαρδάρη), Βουλγαρίας (Μακεδονία του Πιρίν) και Ελλάδας (Μακεδονία του Αιγαίου).

Για να κλείσουμε μ' αυτό το κεφάλαιο, θα μνημονεύσουμε τον καθηγητή R.A. Reiss, που ορίστηκε το 1914 από την ελληνική κυβέρνηση να ερευνήσει από εθνογραφική άποψη τις νέες ελληνικές επαρχίες: «Αυτούς που εσείς αποκαλείτε βουλγαρόφωνους θα τους ονόμαζα καλύτερα απλώς Μακεδόνες. Δίνετε σ' αυτούς τους ανθρώπους το όνομα των βουλγαρόφωνων

νων εξ αιτίας της γλώσσας τους που μοιάζει με τα βουλγαρικά. Είναι όμως αυτά βουλγαρικά, είναι η ίδια γλώσσα που μιλούν στη Σόφια; Οχι. Τα μακεδονικά μοιάζουν τόσο στα σερβικά, όσο και στα βουλγαρικά. [...] Οι έρευνές μου στην ελληνική και τη σερβική Μακεδονία μου έδειξαν ότι τα πραγματικά μακεδονικά είναι προϊόν όλων των διαδοχικών κατακτήσεων που υπέστη αυτή η χώρα. [...] Επαναλαμβάνω ότι η μεγάλη μάζα των κατοίκων παρέμεινε απλώς μακεδονική».

Αυτό το έθνος, λοιπόν, που βρέθηκε διαμορφωμένο ως μειονότητα στα βασίλεια της Σερβίας, της Βουλγαρίας και της Ελλάδας, ζούσε με τον πόθο της εθνικής αποκατάστασης και υπέστη τα πάνδεινα, μερικά από τα οποία θα δούμε στο επόμενο σημείωμα.

Πέτρος Γιώτης

Δεν έχουν δώσει ακόμη τα λεφτά για τα δομημένα

Ο πως όλοι θυμόμαστε, στην προσπάθειά της να κλείσει το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, η κυβέρνηση Καροφανλή ήρθε σε συμφωνία με τη JP Morgan, ώστε αυτή να επαναγράφεται την ύπαρξη διακριτικής ομοιότητας στην προσπάθεια της οποίας η σχετική νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 23 του νόμου 3586/2007).

Μολονότι, όμως, πέρασε πάνω από χρόνος από τότε που έξποσαε το σκάνδαλο και εννιά μήνες από τότε που ψηφίστηκε η σχετική ρύθμιση για την επιστροφή των τόκων, το ελληνικό δημόσιο δεν έχει κάνει καμιά κίνηση για επιστροφή των χρημάτων στα Ταμεία. Είναι πολύ πιθανό να επικρατούν πονηρές σκέψεις, παγώματος της οφειλής και εξαφάνισης της στο μέλλον, αφού και αυτά

τα Ταμεία συγχωνεύονται με βάση το νέο αντιασφαλιστικό νόμο.

Το θέμα έθεσαν με ερώτηση τους προς τους υπουργούς Οικονομίας και Απασχόλησης τριάντα βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και είμαστε περιέργοι να δούμε τι απάντηση θα δοθεί, μολονότι δημοσιότητα δύσκολα θα υπάρξει, αφού υπήρξε κατάθεση ερώτησης, που απαντιέται γραπτώς (και μάλιστα σε προθεσμία που εκτείνεται

■ **Νομοσχέδιο για την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση**

Διαχείριση και διαιώνιση του μορφωτικού Καιάδα

Ημορφωτική και κοινωνική περιθωριοποίηση των ατόμων με αναπτηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες διαιωνίζεται και με το νέο νομοσχέδιο για την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση (ΕΑΕ).

Η καθιέρωση της υποχρεωτικότητας στην ΕΑΕ παραμένει γράμμα κενό, παρά τους πανηγυρισμούς του υπουργείου Παιδείας, εφόσον η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση αντιμετωπίζεται από το κράτος με δρους κόστους, όπως άλλωστε και η «γενική» εκπαίδευση. Μόνο που τώρα τα πράγματα είναι πιο κραυγαλέα, αφού πρόκειται για την εκπαίδευση και αγωγή ατόμων ανυπεράσπιστων, καταδικασμένων στο περιθώριο από διπλή αιτία: την αδιαφορία του αστικού κράτους και την κοινωνική προκατάληψη.

Είναι γεγονός ότι η ειδική εκπαίδευση έχει τεράστιο κόστος. Δεν απαιτεί μόνο σύγχρονες υποδομές και εξειδικευμένο πολυπληθές προσωπικό, αλλά και μια γενικότερη πολύπλευρη υποστήριξη (π.χ. έργα διευκόλυνσης της πρόσβασης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στις εκπαιδευτικές δομές). Και επιπλέον οφείλει να φροντίζει και για το μετά, να εξασφαλίζει δηλαδή και την εργασιακή ένταξη των ατόμων αυτών.

Στον καπιταλισμό, όμως, δε μετριούνται ως υπολογίσιμα μεγέθη οι ανθρώπινες ανάγκες, πάσο μάλλον εκείνες ομάδων του πληθυσμού και δη περιθωριοποιημένων.

Τέοια φαινόμενα αποκτούν τεράστιες διαστάσεις, σε περιόδους όπως η σημερινή, που το λεγόμενο «κράτος πρόνοιας» τείνει να εξαλειφθεί και πισωγυρίζουμε σε καταστάσεις μεσαιωνικής βαρβαρότητας.

Μπούσουλας υπήρξε και εδώ το αγγλοσαξονικό μοντέλο. Από την ανάπτυξη ειδικών σχολείων περάσαμε στην «ενσωμάτωση και την ένταξη» στα γενικά σχολεία των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Το θατσερικής έμπνευσης παράδειγμα αικολούθησε όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση, που έκανε σημαία της την εύηχη «αποδρυματοποίηση». Βεβαίως δεν πρόκειται γι' αυτό, αλλά για το δραστικό περιορισμό της ανέγερσης και λειτουργίας των ειδικών σχολείων και τη «χύμα» ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες στα γενικά σχολεία, ώστε να γλιτώσει το αστικό κράτος το μεγάλο κόστος.

Την πολιτική αυτή έρχεται να εξυπηρετήσει και το εν λόγω νομοσχέδιο, συνεχίζοντας την πρακτική που αικολούθινταν τα τελευταία χρόνια. Λίγα ειδικά σχολεία, ελάχιστα ειδικά εργαστήρια και μπόλικη αν-

ξοδη φιλολογία περί ειδικών τάξεων, τμημάτων ένταξης, τάξεων υποδοχής, τμημάτων ενισχυτικής διδασκαλίας, φροντιστριακής υποστήριξης και τα ρέστα στα γενικά σχολεία, που υπολειτουργούν ή κινδυνεύουν να κλείσουν, με μειωμένο και απλήρωτο προσωπικό και ανεπαρκέστατες υποδομές.

Η λειψή χρηματοδότηση μόνιμο σορόκι που κατατρώει τα μεγαλεπήθιβολα σχέδια. Από τη μια μεριά το νομοσχέδιο υποδηλώνει το ενδιαφέρον δήθεν της Πολιτείας με καθιέρωση της υποχρεωτικότητας στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση και από την άλλη μεριά δεν υπάρχει καμιά εμπεριστατωμένη μελέτη για την καταγραφή των ατόμων με αναπτηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει η ΟΛΜΕ, επικαλούμενη επίσημη καταγραφή του υπουργείου Παιδείας και της ΕΣΥΕ, το 2004 υπήρχαν στη χώρα μας 200.000 άτομα με ειδικές ανάγκες (ΑμΕΑ) και από αυτά μόνο 18.500, δηλαδή ποσοστό 9%, βρίσκονταν ενταγμένα σε κάποια εκπαιδευτική διαδικασία αμφιβολής ποιότητας. Αν τώρα πάρουμε υπόψη μας τα στατιστικά δεδομένα της ΕΕ (1/10 των ευρωπαίων πολιτών είναι άτομα με ειδικές ανάγκες, ενώ η UNESCO και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας υπολογίζει ότι το προσστό αυτό ανέρχεται στο 15% του πληθυσμού), προκύπτει ότι ο συνολικός αριθμός ΑμΕΑ στη χώρα μας είναι πολύ μεγαλύτερος (σε 100.000 υπολογίζονται τα άτομα που έχουν ανάγκη ειδικής αγωγής, ενώ πάνω από 180.000 είναι τα άτομα με μαθησιακές δυσκολίες).

Από τη μια μεριά το υπουργείο Παιδείας θεωρείται αποκλειστικός φορέας της ΕΑΕ και από την άλλη το νομοσχέδιο ανοίγει διάπλωτα την πόρτα στην κερδοσκοπία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και των κάθε λογής «φιλάνθρωπων». Καμιά δεσμευση δεν υπάρχει ότι η ΕΑΕ, αυτός ο τόσο σημαντικός τομέας υποτίθεται «κοινωνικής ευαίσθησίας», θα είναι αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν για όλα τα άτομα που έχουν την ανάγκη της. Καμιά πρόβλεψη δεν υπάρχει για την κατάργηση της ιδιωτικής ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Με δεδομένο ότι οι υπάρχουσες κρατικές δομές βρίσκονται σε μαρασμό, λόγω υποχρηματοδότησης και γραφειοκρατικής λειτουργίας, τα ιδιωτικά ιδρύματα του είδους ανθούν, απευθύνομενα σε πελατεία που έχει την οικονομική ευχέρεια. Ενώ αν η τύχη το φέρει να γεννήθηκες ή να είσαι άτομο με ειδικές ανάγκες και συνάμα φτωχός, τότε άστο καλύτερα... Μην ψάχνεις για

ευαίσθησία από τους διαχειριστές του συστήματος.

Οσον αφορά στην «επαγγελματική εκπαίδευση» των ΑμΕΑ, αυτή αικολουθεί το γνωστό παράδειγμα της επαγγελματικής γενικής εκπαίδευσης: ελλιπής εξοπλισμός εργαστηρίων, ελλιπές προσωπικό, γνώσεις μιας χρήσης και αυτές χωρίς σχεδιασμό, ανάλογα με το πού φυσάει ο άνεμος. Τα πιο ανίσχυρα ΑμΕΑ, κατεξοχήν μαθητές αυτών των δομών, καταλήγουν στην επατεία και στα επιδόματα μιας άθλιας πρόνοιας.

Το νομοσχέδιο, όπως και κάθε νομοσχέδιο που θέλει να δώσει στην αποκλειστική ευχέρεια του κράτους τη διαχείριση ζητημάτων που έχουν κόστος (χρηματικό είτε πολιτικό), αφήνει ανοιχτά πολλά ζητήματα, δίνοντας το περιθώριο αυτά να ρυθμιστούν με Υπουργικές Αποφάσεις και Π.Δ. Ενα μεγάλο μέρος του «φροντίζει» για τις αξιολογικές, υποστηρικτικές δομές της ΕΑΕ, αικολούθωντας το παράδειγμα της μετονομασίας των υπουργείων από την κυβέρνηση της ΝΔ: αλλαγή ονομασίας στο πιο βαρύδουστο και παραγωγή ιδιαίτερης πολιτικής. Τα παλιά ΚΔΑΥ (Κέντρα Διάγνωσης

και Υποστήριξης ειδικών εκπαίδευσης) μετονόμαζονται σε ΚΕΔΔΥ (Κέντρα Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης ειδικών εκπαίδευσης αναγκών). Λειτουργούν κυρίως ως διοικητικοί και γραφειοκρατικοί μηχανισμοί και όχι ως μηχανισμοί παιδαγωγικής υποστήριξης. Στελέχωνται από 5 άτομα, στα οποία περιλαμβάνεται μόνο ένας εκπαιδευτικός και είναι αναγκασμένα να σηκώνουν το βάρος μιας τεράστιας «πελατείας», αφού λειτουργούν κυρίως στις πρωτεύουσες των νομών και δέχονται χιλιάδες ΑμΕΑ. Το νομοσχέδιο φορτώνει στα ΚΕΔΔΥ υπέρμετρο αριθμό αρμοδιοτήτων, που έχει σχέση με την διάγνωση, αξιολόγηση, υποστήριξη και συνδρομή χιλιάδων ατόμων. Είναι φυσικό, λοιπόν, να δρα καθαρά διεκπεραιωτικά, να αδυνατεί να παρέχει ουσιαστική βοήθεια και να περιορίζεται μόνο στη διάγνωση (που και αυτή πολλές φορές είναι πρόχειρη).

Τα «άτομα με γλωσσικές και πολιτισμικές ιδιαιτερότητες» (μετανάστες, αθήγανοι, Πομάκοι κ.λπ.) αφήνονται και πάλι απέξω απ' τις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχέδιου.

Για τους «φιλάνθρωπους» αστούς αυτά είναι ψιλά γράμματα, φτάνει που μειώνεται το κόστος.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Γαλλία

Στους δρόμους οι μαθητές

Για τέταρτη εβδομάδα οι μαθητές διαδηλώσαν στους δρόμους του Παρισιού και πολλών μεγάλων γαλλικών πόλεων. Από εβδομάδα σε εβδομάδα, από διαδήλωση σε διαδήλωση ο αριθμός αυτών που συμμετέχουν αυξάνεται, ενώ πληθαίνουν τα σχολεία που μπαίνουν σε κατάληψη.

Αίτημα αιχμής των μαθητών είναι η απόσυρση του σχεδίου της κυβέρνησης Σαρκοζί-Φιγιόν για περικοπή 11.200 θέσεων εκπαίδευσης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, από το νέο σχολικό έτος. Πίσω απ' αυτό το αίτημα αιχμής βρίσκεται η απόγνωση της νέας γενιάς, που δημιουργεί η εξαθλίωση του σχολείου και εντείνει η αβεβαιότητα για το αύριο, σε μια χώρα που η ανεργία καλπάζει και έχουν ήδη δημιουργηθεί τεράστιες ζώνες απόλυτης φτώχειας (κορυφαίο παράδειγμα τα προάστια του Παρισιού και άλλων μεγαλουπόλεων, όπου η ανεργία των νέων είναι σχεδόν καθολική).

Η συντηρητική κυβέρνηση του γαλλικού μπεριαλισμού, μετά τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα προ-

γόμενα χρόνια, πλήγτει και τον πυρήνα της στοιχειώδους εκπαίδευσης, που αποτελούσε επί δεκαετίες το καμάρι των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών της Ευρώπης (ας μην ξεχνάμε ότι η γενική λαϊκή εκπαίδευση ήταν ένα από τα αιτήματα των αστικών επαναστάσεων, ενάντια στην ελιτιστική εκπαίδευση της περιόδου της φεουδαρχίας). Οι ταξικοί φραγμοί διογκώνονται. Τα ελληνικά ΜΜΕ, φρονήμως ενεργώντας, έχουν υποβαθμίσει έως έξαφανίσει την ειδηση των πολυήμερων κινητοποιήσεων των μαθητών της Γαλλίας. Δεν είμαστε τώρα για τέτοια παραδείγματα σε μια ελλα

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Εξώδικη διαμαρτυρία έστειλε ο ΛαΟΣ στο πανεπιστήμιο Μακεδονίας, επειδή σε ανακοίνωση σχετικά με διημερίδα του με δέμα «το νέο κομματικό τοπίο στην Ελλάδα» περιλαμβάνεται ενότητα με τίτλο «το δεξιό άκρο του κομματικού συστήματος». Στην οποία «δύος αυδιαρέτως, στρεβλωτικώς, και αβασανίστως, εντάσσονται οι δύο και μοναδικές ομιλίες της ενότητας, οι οποίες -και οι δύο- αναφέρονται στον ΛαΟΣ». Και συνεχίζει: «Η μία μάλιστα εξ αυτών της άγνωστης σε εμάς κ. Βασιλίκη Γεωργιάδου, επίκουρης καθηγήτριας του Παντείου, φέρει τον εξόφθαλμα συκοφαντικό και απαζιωτικό για τον ΛαΟΣ τίτλο "πως γειτεῖ η δεξαμενή της άκρας δεξιάς; Σύνθεση και προέλευση των ψηφοφόρων του ΛαΟΣ στις εκλογές 2004 και 2007". Οπως είναι πανελλήνιας γνωστό οι σκοποί του κόμματος μας και τα μέσα για την επίτευξή τους είναι απόλυτα δημοκρατικά και το κόμμα μας σέβεται το πολίτευμα της χώρας λειτουργώντας στα πλαίσια της δημοκρατικής νομιμότητας.

Νίκος Μπιστρογιαννάκης: «Δεν τους έχω ούτε για φτύσιμο τέτοιους ανδρώπους».

Κατά τ' ἄλλα, στον Θερμαϊκό συνεχίζουν να προσαράζουν πλοία, στον δήμο συμβασιελέυσας συνεχίζονται οι αντεγκλήσεις-μηνύσεις και στον κυβερνητικό χώρο [εννοούμε των επιχειρήσεων, γιατί αυτές κυβερνούν] συνεχίζεται ο ξέφρενος χορός των υπερκερδών. Τα νοικοκυριά –αδυνατώντας να νοικοκυρευτούν– συνεχίζουν να [νομίζουν πως] επιβιώνουν αφήνοντας αποσβολωμένη την επισήμη κι οι λυσαλέες αντεργατικές επιδέσεις δεν έχουν τελειωμό, εξοργίζοντας όσους ακόμη σκέφτονται, αλλά μέχρις εκεί... Οι τιμές των διοδίων τραβάνε την ανηφόρα και η ζωή, διαμεύδοντας τον μακαρίτη τον Ρίτσο, τραβάει τον ιλιγγιώδη κατίφορό της, χωρίς φυσικά σημαίες [εκτός της ελληνικής τοιαύτης] και ταμπούρα [εκτός των φλόρουμ τοιούτων]. Όλα έχουν πια τεδεί υπό τον έλεγχο του μεγάλου αδερφού, του παντεπόπτη οφθαλμού ός τα πανθ' ορά κι ο οπόιος «καθαρίζει» πια ευκολότερα από ποτέ. Και απορροφά με ζεχωριστή άνεση τους κοινωνικούς κραδασμούς, οι οποίοι εσχάτως μειώθηκαν εδελουσίως σε ένταση για να μη του χαλάσουν τα αικριβοπληρωμένα κι απαστράποντα αφορτισέρ. Άλλο ένα ληστρικό, αντεργατικό, εξοργιστικό νομοσχέδιο μπήκε στα κοινωνικά οπίσθια –πο ροblem-, άλλο ένα κουρελόχαρτο υποταγής [η νέα συλλογική σύμβαση] υπογράφηκε από τον αγά και τους Νενέκους παρουσία των κοτζαμάσηδων, αλλά και πάλι πο problem. Τα μαγειρέματα και τα αποτελέσματα κάθε «σκανδάλου» δείχνουν ότι όχι μας δουλεύουν, αλλά μας φτύνουν κατάμουτρα με δρασύτατο, πρωτοφανή τρόπο. Άλλα και πάλι και for ever και vuv και αεί [άει στο διάστολο] πο ροblem. Δημοτικά συμβούλια νέων, τι δυμήδηκα, χα χα! Το χαράται είναι εδώ, το παιδομάζωμα το ίδιο, οι ραγιάδες επίσης. Μόνο φιλικές εταιρίες δεν υπάρχουν πια, όλες είναι απολύτως και εξ ορισμού εχθρικές. Η αδηφάγος κρεατομηχανή ενταπικοποεί την εργασία, μειώνει τα κόστη, παίζει χωρίς αντίπαλο και κάνει όλο και πιο καλά τη δουλειά της. Ζαλισμένοι εργάτες, εδελοντές, εξαδιλωμένοι ικέτες και ταξικά ασυνείδητοι φίλοι τη χειρίζονται, η μικρόνοια κυβερνά, ο νεοσυντηρητισμός είναι πανταχού παρόντας. Βγαίνοντας από τον μικρόκοσμο των διαδρομών μας κι αφούγκραζόμενοι τον κοινωνικό σφυγμό, σύντροφοι, τρομάζουμε. Προσπαθείστε να κουβεντιάσετε έστω και το παραμικρό α' όλα τουά με οποιονδήποτε εκτός των χαρακώμάτων μας και δια πλαγείτε, ώπως εκπλήσσεται κι η Κοκκινοσκουφίστα καθημερινά. Δεν είναι παραίτηση, δεν είναι η πτοπάδεια, μα κάποτε μπαίνεις στον κόπο να δεις τον κόδιο όπως είναι και όχι όπως νομίζεις ή εύχεσαι να είναι. Και τότε εξοργίζεσαι, διάσολε.

«Πρέπει ν' ανατρέψουμε από πάνω μέχρι κάτω αυτόν τον παρακμασμένο κόσμο που έχει γίνει ανίκανος και στείρος. Πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσουμε την ατμόσφαιρά μας και να μετασχηματίσουμε εντελώς το περιβάλλον όπου ζούμε, γιατί διαφθέρει τα ένστικτά μας και τη δέλησή μας και περιορίζει την ευφύΐα μας. Το κοινωνικό ζήτημα παίρνει καθαρά την μορφή της ανατροπής της κοινωνίας». Αυτά έγραψε στα 1848 ο Μιχαήλ Μπακούνη, αυτά πάνω κάτω –με όποια ονόματα δέλετε– σκεφτόμαστε και συζητάμε 160 χρόνια μετά. Κι ο καιρός κυλάει, οι δυνατοί αποσαλώνται κι οι αδύναμοι εξακολουθούν να πεδαίνουν εδελωτοφλώντας. Με τέτοιες σκέψεις, τέτοιες διαδέσεις αλλά και τέτοια δεδομένα, κάθε καταγραφή της επικαιρότητας καθίσταται γελοία.

Θα επανακάμψουμε...

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

ΥΓ: Το πρόβλημα (στη σημερινή φωτογραφία), περισσότερο από τα τεκταινόμενα, είναι αυτό που αποτυπώνεται τρις σε δεύτερο πλάνο.

■ Παιχνιδάκια

Ο Αλογοσκούφης δεχόταν μεγάλη πίεση από την απεργία των εργαζόμενων στην ΤτΕ. Πίεση από τις διοικήσεις των υπόλοιπων τραπεζών, που αντιμετώπιζαν προβλήματα ρευστότητας, πίεση από τον Γκαργκάνα και τον Τρισέ. Αποφάσισε, λοιπόν, να βάλει στη μπάντα τη θεία-Φάνη και να προσφέρει τη λύση της τριμερούς επιτροπής, την οποία η τελευταία αρνήθηκε σε μεριμνή της τριμερούς επιτροπής, από την οποία εξαρέθηκε το... καθ' ύλην αρμόδιο υπουργείο (αυτό της θείας-Φάνης), ο Αλογοσκούφης συνέστησε στους συνδικαλιστές να μην αρχίσουν τις θριαμβολογίες, αλλά ν' αφήσουν τη συμφωνία να περάσει στα μουλωχτά. Οι συνδικαλιστές, όμως, είχαν τις δικές τους ανάγκες. Επρεπε να «πουλήσουν» στους συναδέλφους τους μια «μεγάλη νίκη», για να κρύψουν το συμβιβασμό (γιατί συμβιβασμός είναι να υποχωρείς την ώρα που ο αντίπαλος κάνει την πρώτη υποχρήση, χωρίς να προσπαθήσεις να «δέσεις» καλύτερα την κατάσταση). Αρχισαν, λοιπόν, τις θριαμβολογίες και η συμφωνία πέρασε στα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ ως μεγάλη υποχώρηση της κυβέρνησης, λήγες μέρες μετά την ψήφιση του ασφαλητρικού νόμου. Η θεία-Φάνη ενοχλήθηκε και προσέφυγε στον Κα-

ραμανλή. Αυτός, κατά τη συνήθη τακτική του, τους είπε να τα βρουν, ώστε η κυβέρνηση να μην εμφανίζεται ανακόλουθη και διασπασμένη. Ετσι, ο Αλογοσκούφης και η θεία Φάνη έκαναν μια κοινή δήλωση, στην οποία υποστηρίζουν ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί κανονικά και πως η επιτροπή που δημιουργήθηκε θα εισηγηθεί στην επιτροπή εντάξεων πώς θα γίνει η ένταξη του Ταμείου των εργαζόμενων στην ΤΤΕ στο ΙΚΑ! Δηλαδή, ότι έφτιαξαν μια επιτροπή που θα εισηγηθεί σε μια άλλη επιτροπή!

■ Ποιος δουλεύει ποιον:

Ο Δ. Χατζησωκράτης επανήλθε στην υπεράσπιση του ευρωστρατού, δηλώνοντας (στα «Νέα») το αυτονότητο: «Γενικώς είμαστε υπέρ της προοπτικής αποδέσμευσης της χώρας και της ΕΕ από το ΝΑΤΟ. Στην προοπτική εκτός ΝΑΤΟ, η ΕΕ πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υπερασπίζεται μόνη της την ασφάλεια και την εδαφική ακεραιότητά της. Δεν νοείται να καταφέυγει στην προστασία των ΗΠΑ. Αρα, θα έχει τον δικό της στρατό».

Εκείνο που δεν είπε ο Χατζησωκράτης είναι πως ο ανεξάρτητος ευρωστρατός θα είναι ένας στρατός εξίσου ιμπεριαλιστικός μ' αυτόν του ΝΑΤΟ. Απλά, θα αποτελεί (αν ποτέ δημιουργηθεί) έναν ανεξάρτητο ιμπεριαλιστικό πόλο. Ομως,

κάποιος που αποδέχεται την ΕΕ ως ανεξάρτητη ιμπεριαλιστική οντότητα, λογικό είναι να αποδέχεται και τη στρατιωτική της έκφραση. Τα περί προστασίας της ασφάλειας και της εδαφικής ακεραιότητας της ΕΕ στην Ευρώπη που είχαν σπεύσει να τον αποδοκιμάσουν; Νομίζουμε πως οι δεύτεροι είναι που προσπαθούν να μας δουλέψουν. Ξέρουν πολύ καλά ότι συμμάχησαν μ' ένα κόμμα φιλοκαππαλιστικό και ευρωλόγινο. Ξέρουν πολύ καλά την πολιτική του ΣΥΝ. Οπως έρουν επίσης πολύ καλά ότι σε επίπεδο πολιτικής προπαγάνδας οι θέσεις του ΣΥΝ ακούγονται και θα ακούγονται και όχι οι δικοί τους... αστερίσκοι ή τα ισορροπιστικά ντοκουμέντα του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι για το ράφι και όχι για την άσκηση πολιτικής.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι κάνουν... διαβρωτική δουλειά «από τα μέσα», για να τραβήξουν προς τ' αριστερά πλοτιές μάζες των ανθρώπων της Αριστεράς. Αυτά είναι παραμυθάκια της Χαλιμάς. Ο «εισοδισμός» ως πολιτική τακτική έχει χρεοκοπήσει άπειρες φορές. Συνήθως, εκείνος που την πατάει στο τέλος είναι ο «εισοδιστής», διότι το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό. Απλά, έκαναν μια συνεδρητή οπορτουνιστική επιλογή.

■ Οχι στην καπιταλιστική κερδοσκοπία

Να γίνει ενιαίο άλσος η λιμενοβιομηχανική ζώνη Πειραιά

ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΝΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

ΕΝΙΑΙΟ ΑΛΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΑΠΡΙΛΗ

Παρέμβαση αντιπληροφόρησης μέσα κι έξω από το Δημαρχείο Δραπετσώνας για να ανατρέψουμε τα σχέδια της «ανάπλασης» - τ

■ Φοιτητικές εκλογές

Ουφ, πάει κι αυτό...

Σε μεγάλο διλημμα βρισκόταν ο... μέσος φοιτητής την παραμονή των φοιτητικών εκλογών. Να πάει ΠΑΣΠ, που είχε Τσαλίκη και Τζούλια Αλεξανδράτου, ή να πάει ΔΑΠ, που είχε Κέλλυ Κελεκίδου, Τζούλια Η Κέλλυ; ήδη το αμλετικό μεγέθους ερώτημα που συγκλόνιζε το φοιτητικό. Οταν τολμήσαμε να ζητήσουμε από τους φοιτητές συντρόφους μας να κάνουν επιτόπιο ρεπορτάζ, μόνο η διαφορά ήλικίας μάς γλίτωσε από... ιπτάμενα τασάκια. Δεν καταλαβαίνουν κι από χιούμορ, βλέπετε, έτσι σπέσια τα 'χουν πάρει στο κρανίο αυτό το διάστημα.

Οσοι περάσαμε από τα πανεπιστήμια την πρώτη δεκαετία της μεταπολίτευσης μπορούμε να καταλάβουμε το θυμό των νεολαίων συντρόφων μας. Πάντοτε υπήρχε κοινοβουλευτισμός στο φοιτητικό συνδικαλισμό (όπως και στον εργατικό άλλωστε), αλλά η ξεφτίλα των τελευταίων χρόνων έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Η κατάσταση έχει πάσιει πάτο και η πλειοψηφία κολυμπά στο βούρκο (και της αρέσει

κιόλας). Οι κυρίαρχες παρατάξεις έχουν χρήμα με ουρά και δεν το κρύβουν. Οι μικρότερες παίζουν σε άλλο ταμπλό. Για παράδειγμα, φτιάχνουν κάτι ψηφοδελτια-σεντόνια με εκατοντάδες υποψήφιους, που συλλέγονται στη βάση της παρέας. «Οι πρώτοι 500 θα συμμετάσχουν στο ψηφοδελτιο», διαφήμιζε γιγαντιαίο πανό της ΠΚΣ-ΚΝΕ στο ΤΕΙ Αθήνας!

Με τ' αποτελέσματα δε θα ασχοληθούμε. Άλλωστε, ήταν τα αναμενόμενα. Θα θέσουμε μόνο δυο ερωτήματα. Το πρώτο: τι γυρεύουν αγωνιστικές φοιτητικές δυνάμεις σ' αυτό το πανηγύρι, σ' αυτό το ξεφτίλικι, που δεν παίζει κανένα ρόλο στην πορεία του φοιτητικού κινήματος; Το δεύτερο: τώρα που το πανηγύρι τελειώσε και τα «κουκιά» μετρήθηκαν (όπως τα μέτρησε η κάθε παράταξη), τι θα γίνει με το μεγάλο πρόβλημα της πόλης ενάντια στο νόμο-πλαίσιο; Ο Στυλιανίδης το είπε, ο Καραμανλής το επανέλαβε την Τετάρτη, τη μέρα των εκλογών. Το «μπλοκ των καταλήψεων» πάνω στα καταλήψεις;

Tο φθινόπωρο του 2000 το ελληνικό δημόσιο πούλησε το 43% της ΕΛΒΟ στον όμιλο Μυτιληναίου, εκχωρώντας του και το μάνατζμεντ, προκειμένου -όπως προπαγάνδιζε η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- να εκσυγχρονίσει την εταιρία, να επεκτείνει τις δραστηριότητές της, να εκτοξεύσει την κερδοφορία της και να αυξήσει τις θέσεις εργασίας. Αρωγός της ιδιωτικοποίησης η πρασινογάλαζη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που ζήτησε από τους εργαζόμενους να ψηφίσουν με ανάταση των χεριών υπέρ της ιδιωτικοποίησης.

Τη συνέχεια τη βιώνουν δραματικά οι εργαζόμενοι στην ΕΛΒΟ. Η εταιρία από τις κερδοφόρες χρήσεις πέρασε στις ζημιογόνες (ολήθεια, γιατί ο ιδιώτης παραμένει σε μια ζημιογόνα επιχείρηση, αν γ' αυτόν δεν είναι «ζημιογόνα»), οι θέσεις εργασίας από 1.100 έχουν μειωθεί σε 700, προγράμματα για απασχόληση δεν τρέχουν, η απαξίωση είναι πλέον πραγματικότητα.

Οι εξελίξεις αυτές δημιούργησαν ένα κλίμα αυξανόμενης ανησυχίας και αβεβαιότητας στους κόλπους των εργαζόμενων, που είχε σαν αποτέλεσμα μια πιο έντονη δραστηριότητα του σωματείου με στόχο καταφάρας τη γνωστοποίηση του προβλήματος. Εποι, τον προηγούμενο μήνα πραγματοποίησαν δυο κινητοποίησης με αποκλεισμό δρόμων, η πρώτη σε ξενοδοχείο όπου διεξαγόταν ημερίδα του ΣΒΒΕ με ομιλητή τον Αλογοσκούφη και η δεύτερη στα διόδια των Μαλγάρων. Στις 3 Απριλίου κηρύχτηκε 24ωρη απεργία και κάθισμας των εργαζόμενων στην Αθήνα, όπου απέκλεισαν το δρόμο μπροστά από το υπουργείο Οικονομίας και στη συνέχεια έξω από τη Βουλή. Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου έδωσε τις καθιερωμένες σε τέτοιες περιπτώσεις απαντήσεις (απελευθέρωση κονδυλίων).

Με σούρτα-φέρτα στα υπουργεία το πρόβλημα δε λύνεται. Οι εργαζόμενοι δε μπορεί να παζαρέυουν κονδύλια, αλλά πρέπει να απαιτήσουν την επανακρατικοποίηση της εταιρίας (σήμερα το κράτος κατέχει το 51% των μετοχών). Ο ερητούχασμός των προηγούμενων χρόνων πρέπει να πάει στην άκρη μαζί με την εν λευκώ ανάθεση σε συνδικαλιστικές παρατάξεις που μετρούν την κάθε απόφαση με βάση την κομματική υπεραξία που θα αποκομίσουν.

ΕΛΒΟ SOS

Tο φθινόπωρο του 2000 το ελληνικό δημόσιο πούλησε το 43% της ΕΛΒΟ στον όμιλο Μυτιληναίου, εκχωρώντας του και το μάνατζμεντ, προκειμένου -όπως προπαγάνδιζε η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- να εκσυγχρονίσει την εταιρία, να επεκτείνει τις δραστηριότητές της, να εκτοξεύσει την κερδοφορία της και να αυξήσει τις θέσεις εργασίας. Αρωγός της ιδιωτικοποίησης η πρασινογάλαζη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που ζήτησε από τους εργαζόμενους να ψηφίσουν με ανάταση των χεριών υπέρ της ιδιωτικοποίησης.

Τη συνέχεια τη βιώνουν δραματικά οι εργαζόμενοι στην ΕΛΒΟ. Η εταιρία από τις κερδοφόρες χρήσεις πέρασε στις ζημιογόνες (ολήθεια, γιατί ο ιδιώτης παραμένει σε μια ζημιογόνα επιχείρηση, αν γ' αυτόν δεν είναι «ζημιογόνα»), οι θέσεις εργασίας από 1.100 έχουν μειωθεί σε 700, προγράμματα για απασχόληση δεν τρέχουν, η απαξίωση είναι πλέον πραγματικότητα.

Οι εξελίξεις αυτές δημιούργησαν ένα κλίμα αυξανόμενης ανησυχίας και αβεβαιότητας στους κόλπους των εργαζόμενων, που είχε σαν αποτέλεσμα μια πιο έντονη δραστηριότητα του σωματείου με στόχο καταφάρας τη γνωστοποίηση του προβλήματος. Εποι, τον προηγούμενο μήνα πραγματοποίησαν δυο κινητοποίησης με αποκλεισμό δρόμων, η πρώτη σε ξενοδοχείο όπου διεξαγόταν ημερίδα του ΣΒΒΕ με ομιλητή τον Αλογοσκούφη και η δεύτερη στα διόδια των Μαλγάρων. Στις 3 Απριλίου κηρύχτηκε 24ωρη απεργία και κάθισμας των εργαζόμενων στην Αθήνα, όπου απέκλεισαν το δρόμο μπροστά από το υπουργείο Οικονομίας και στη συνέχεια έξω από τη Βουλή. Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου έδωσε τις καθιερωμένες σε τέτοιες περιπτώσεις απαντήσεις (απελευθέρωση κονδυλίων).

Με σούρτα-φέρτα στα υπουργεία το πρόβλημα δε λύνεται. Οι εργαζόμενοι δε μπορεί να παζαρέυουν κονδύλια, αλλά πρέπει να απαιτήσουν την επανακρατικοποίηση της εταιρίας (σήμερα το κράτος κατέχει το 51% των μετοχών). Ο ερητούχασμός των προηγούμενων χρόνων πρέπει να πάει στην άκρη μαζί με την εν λευκώ ανάθεση σε συνδικαλιστικές παρατάξεις που μετρούν την κάθε απόφαση με βάση την κομματική υπεραξία που θα αποκομίσουν.

Η μηχανή που στήνουν κάποια ευπόληπτα λαμδύγια για να τα παντελονιάζουν χοντρά, με τις λεγόμενες «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» είναι παλιά. Το φρέσκο είναι ότι έχουν και δραστηριότητες που δεν τις είχα πάρει πρέφα, μέχρι που διάβασα πρωτοσέλιδο δημοσίευμα σε μια φυλλάδια: «Μη Κυβερνητική Οργάνωση σε κύκλωμα μαστροπών και call girls», έργοφε η εφημερίδα. Μάστα. Αντε να σακουλευτείς τώρα ότι μια ΜΚΟ, που υποτίθεται ότι νταρφερίζεται «με την προστασία των κακοποιημένων γυναικών», πουλούσε νταβατζήλικι. Τι ξεπερνάει είναι αυτός! Χάλασε η πιάτσα. Οι σαφαρές ΜΚΟ έχουν βαρύδουπτα ονόματα, όπως «Βοήθεια Ζωής προς Εθνικό Παιδί - Ατομο». «Κέντρο Ερευνών και Πρακτικής Εφαρμογής του Αρχαίου Δράματος», «Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ποιμαντικής Διακονίας», και κάνουν τσαμπαδίλια με κυβερνήσεις και σαφαρούς καπιταλιστές, όχι με ιδιοκτήτες κωλάδικων τρίτης κατηγορίας και πέμπτης διαλογής.

Να απλώσω τον χαρά μου για να με πάσετε καλύτερα. «Η Κυβερνηση της Νέας Δημοκρατίας θεωρεί τις «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» ως σύμμαχο διακυβέρνησης. Σύμμαχο για την αντιμετώπιση κρίσιμων ζητημάτων για τον άνθρωπο, για τον πολίτη. Σε τελική ανάλυση, οι «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» είναι κορυφαία ιδεολογική έκφραση της Ανοικτής και Ελεύθερης Κοινωνίας», είχε δηλώσει ο Καραμανής όταν ανέλαβε την εξουσία. Εβαλα, λοιπόν, το ρουφιάνιο google να ψάξει στο διαδίκτυο πώς μεταφράζεται αυτή η κολεγιά. Χαμός. Η κόνουλα ενός σωρού υπουργείων τρέχει ασταμάτητα μπακιέρια σ' ένα σμάρι ΜΚΟ. Ας ξεπέρασο το υπουργείο Απασχόλησης, που μόνο πέρι έδωσε στις ΜΚΟ 40.000.000 ευρώπουλα, ας μη δώσω ιδιαίτερη βαρύτητα στα κονέ του υπουργείου Πολιτισμού μ' αυτές τις οργανώσεις και ας σταθώ στο υπουργείο Εξωτερικών, που γίνεται και το χοντρό αλισβερίσι. Εχουμε και λέμε, μιλώντας πάντα μόνο για το 2007. Πρώτο τραπέζι πίστα και εδώ είναι το παπαδαριό που τσεπώνει, μέσω της οργάνωσης «Αλληλεγγύη», 15.000.000 ευρώπουλα. Κι επειδή η Ντόρα είναι θρήσκα, όπως όλη η οικογένεια Μητσοτάκη, όπως όλοι οι πολιτικοί, δεν αφήνει παραπονεμένες και άλλες θρησκευτικές ΜΚΟ. Η «Κύκλος της Πάτμου» πήρε 255.550 ευρώ για να οργανώσει, λέει, «Συμπόσιο Αμαζόνιος - Πηγή Ζωής» με καλεσμένο τον οικουμενικό πατριάρχη, ενώ το «Ιδρυμα Στήριξης Οικουμενικού Πατριαρχείου και Οικουμενική» άλλα 93.500 ευρώ για τη διοργάνωση συνεδρίου στην Κωνσταντινούπολη.

Δε θα έφτανε όλος ο χώρος της εφημερίδας μας να αναφέρω το χορό εκατομμυρί

Στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν υπάρχουν «καθαροί», μόνο λιγότερο «βρόμικοι»...

Το θέμα που κυριαρχεί στην επικαιρότητα είναι το σκάνδαλο ντόπινγκ της εθνικής ομάδας Αρσης Βαρών. Το σύνολο σχεδόν των αθλητριών και των αθλητών βρέθηκε ντοπαρισμένο και πλέον η ομάδα κινδυνεύει να μη συμμετέχει στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου, όμως αυτό είναι το τελευταίο που (θα 'πρεπε να) μας ενδιαφέρει.

Η σήμη δε θα μπει σε αναλύσεις επί αναλύσεων για τη συγκεκριμένη υπόθεση και δε θα φάξει να βρει τον αποδιοπομπαίο τράγο. Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες και όπως ολα δεξήνουν δύσκολα θα καταφέρουν να καλύψουν το σκάνδαλο. Πολύ περισσότερο δε θα εμπλακούμε και δε θ' ασχοληθούμε με τα σενάρια που έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

Σημειώνουμε απλώς, ότι οι άμεσα εμπλεκόμενοι οργανώνουν την άμυνά τους σε ποινικό επίπεδο (σε αθλητικό επίπεδο ξέρουν ότι είναι τελειωμένοι), επιστρατεύοντας γελοία επιχειρήματα που δε θα άντεχαν ούτε σε επαρχιακό πταισματοδικείο (ποντάρουν στην κρατική στήριξη, όταν θα έχει καταλαγίασε ο θόρυβος), ενώ οι έμμεσα εμπλεκόμενοι προσπαθούν να αποσείσουν από πάνω τους την πολιτική ευθύνη, την οποία φέρουν ακέραια. Με ακροφή την υπόθεση αυτή μας δίνεται μια καλή ευκαιρία να ξαναυστηρίζουμε για τη σχέση του επαγγελματικού αθλητισμού με το ντόπινγκ.

Καταρχάς θα πρέπει να απαντήσουμε σε τρία βασικά έρωτήματα. Τι είναι ντόπινγκ; Ποια η σχέση του με τον επαγγελματικό αθλητισμό; Ποια η αποδοχή που έχει από την κοινωνία;

Ας ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, τι είναι ντόπινγκ. Μόνο τα χημικά σκευάσματα, που τα βρίσκουμε πλέον ακόμη και στα περίπτερα, θεωρούνται ντόπινγκ ή θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και τα συμπληρώματα διατροφής και τις βιταμίνες. Η σήμη πιστεύει ότι κάθε ενέργεια που κάνουμε προκειμένου να «βοηθήσουμε» τον οργανισμό μας, ακόμα και με «ασθώα» σκευάσματα, πρέπει να θεωρείται ντοπάρισμα, γιατί αλλάζει το μεταβολισμό του χρήστη και επεμβαίνει στη φυσιολογία του οργανισμού. Οι ρυθμοί στον επαγγελματικό αθλητισμό είναι εξαντλητικοί και αυτό έχει σαν συνέπεια ο οργανισμός να «ζητάει» ολοένα και περισσότερη ενέργεια, την οποία την προσφέρουν στην καλύτερη των περιπτώσεων τα συμπληρώματα διατροφής και στη χειρότερη τα αναβολικά. Στην πράξη, έχουμε σχεδόν πάντοτε ένα συνδυασμό τους. Ας δώσουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Στο ποδόσφαιρο, ειδικοί αθληταριοί έχουν κάνει έρευνες και υποστηρίζουν ότι με τους έξαντλητικούς ρυθμούς

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

που παίζεται στην κορυφή. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα μιας έρευνας που είδε το φως της δημοσιότητας πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, στη συντριπτική τους πλειοψηφία

νέας παιδιά που έχουν αποφασίσει να ασχοληθούν επαγγελματικά με τον αθλητισμό διήλωσαν ότι θα έκαναν χρήση ντόπινγκ, ακόμη και αν μακροπρόθεσμα υπήρχε κίνδυνος για την υγεία και τη σωματική τους ακεραιότητα, αν αυτό τους εξασφαλίζει ότι θα φτάσουν στην κορυφή και θα γίνουν πρωταγωνιστές. Δε νομίζω ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε περισσότερο για να αποδείξουμε ότι επαγγελματικός αθλητισμός, κέρδος και ντόπινγκ αποτελούν αγία και αδιαίρετη τριάδα. Ο επαγγελματικός αθλητισμός, το σταρόσυστημα ζητά ολοένα και περισσότερες συγκινήσεις για τους πελάτες του, δημιουργεί υπεράνθρωπους και τους χειροκροτεί, χρυσοπληρώνει τους αθλητές μηχανές, αλλά ταυτόχρονα απαιτεί να είναι έτοιμοι για όλα και να θυσιάσουν τα πάντα, ενδεχομένως και τη ζωή τους. Και όταν κάποιοι από αυτούς πιαστούν ντοπαρισμένοι, η διαπόμπευση είναι φυσικό επιακόλουθο. Σε τι διαφέρει αυτό από τις μεθόδους των ρωμαϊκών αρένων;

Το δεύτερο σημείο είναι η σχέση του επαγγελματικού αθλητισμού με το ντόπινγκ. Μπορεί κάποιος αθλητής που πρωταγωνιστεί να μη χρησιμοποιήσει κάποια μέθοδο ντοπαρισμάτος; Έχουμε πει πολλές φορές, ότι στον επαγγελματικό αθλητισμό το ζητούμενο από τους καπιταλιστές που επενδύουν είναι το κέρδος και γι' αυτό οι αθλητές αντιμετωπίζονται σαν ανθρώπινες μηχανές που παράγουν κέρδη. Αυθαιρετώντας θα λέγαμε, ότι ο κάθε πρωταθλητής πουλάει την «εργατική» του δύναμη, που στην προκειμένη περίπτωση είναι η ικανότητά του να προσφέρει θέματα ή να πετυχαίνει ρεκόρ, και οι καπιταλιστές που τον χρηματοδοτούν εκμεταλλεύονται την «υπεραξία» που παράγεται. Προκειμένου, λοιπόν, να φτάσουν τα κέρδη τους στο μεγαλύτερο δυνατό ύψος, οι καπιταλιστές απαιτούν από τους αθλητές ολοένα και περισσότερη προσπάθεια (εντατικοποίηση της «εργασίας» και αύξηση του βαθμού «εκμετάλλευσης»). Πώς αντιδρούν σ' αυτή την πίεση οι αθλητές; Προκειμένου να παραμείνουν στην ελίτ και να διατηρήσουν τα παχυλά συμβόλαια και τις μεγάλες αμοιβές τους, δε διστάζουν να ντοπαριστούν, χρησιμοποιώντας νόμιμα ή παράνομα, φυσικά ή χημικά σκευάσματα. Αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει στην υγεία τους, καταπίνουν διασκεδάζει αυτούς που συμμετέχουν σ' ένα αθλητικό γεγονός ή που απλά το παρακολουθούν, έχει μετατραπεί σε δραστηριότητα που ολέθει ζωές και προσωπικότητες και παράγει κέρδη. Οταν οι γονείς αντιμετωπίζουν παθητικά (σε πολλές περιπτώσεις παροτρύ-

νουν) την απόφαση των παιδιών τους που έχουν ικανότητες και ταλέντο να χρησιμοποιήσουν αναβολικά για να ανεβούν στην κορυφή και να τα κονομήσουν χοντρά, αδιαφορώντας για τις πιθανές συνέπειες που θα έχει στην υγεία τους, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το ντόπινγκ έχει πάρει αυτές τις διαστάσεις.

Οσο η λογική του απομικού βολέματος και του «να πάσω την καλή» είναι κυρίαρχη, δε μπορεί να υπάρξει λύση στη μάστιγα του ντόπινγκ. Το πρόβλημα είναι να κοινωνικό και για να λυθεί θα πρέπει να εξαλειφθούν οι αιτίες που το δημιουργούν. Οσα μέτρα αντιμετώπισης και αν εξαγγείλουν, όσο αυστηροί και αν γνωνούν οι έλεγχοι, όσο μεγαλύτερες ποινές κι αν επιβάλλουν, δε θα καταφέρουν τίποτα, αφού η ίδια η φύση του καπιταλισμού του δίνει υπόσταση και το γιγαντώνει.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΓΓ: Και ένα σχόλιο για την προσπάθεια συγκάλυψης που επιχειρείται με την αγαστή συνεργασία όλου του εσμού. Ο χρήστος Ιακώβου έδειξε τα απαραίτητα για την περίπτωση αντανακλαστικά, παραιτήθηκε, πήρε όλη την ευθύνη επάνω του και έδωσε τα αναγκαία περιθώρια για να σωθεί το «οικοδόμημα». Η ελληνοποίηση Αλβανών, Ρώσων, και λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων, προκειμένου να δημιουργηθεί μια δυνατή ομάδα που θα σαρώσει στους μεγάλους αγώνες, ήταν έκαθαρη πολιτική επιλογή και όχι πρωταρική απόφαση του Ιακώβου. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση είχαν έκαθαρη πολιτική για «παραγωγή μεταλλίων» και ο δημοσιογραφικός εσμός τους προσφέρει τη μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια, προκειμένου να πειστεί ο ελληνικός λαός για το μεγαλείο της φυλής και γι' αυτά που μπορεί να πετυχώνει μέσω ενωμένοι. Σήγουρα κάποιοι θα την πληρώσουν, όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, θα γίνουν και κάποιες ανακατατάξεις στους συσχετισμούς δυνάμεων (από την πλευρά της ΝΔ θα πρέπει να θεωρείται σήγουρο, ότι μόλις φύγει το θέμα από την επικαιρότητα θα γίνει προσπάθεια να πάρει τα ηνία στην ομοσπονδία της Αρσης Βαρών, που ελέγχεται από το ΠΑΣΟΚ και τον Σγουρό), όμως ο Λουκέτι ισχυρίζεται ότι η ταινία του έτσι κι αλλιώς δεν είναι πολιτική. Η ταινία φυσικά και είναι πολιτική, ταυτόχρονα όμως χαρακτηρίζεται από μια ελαφρότητα όχι κατ' ανάγκην κατακριτέα. Ασφαλώς, είναι ό, τι πιο ενδιαφέρον μπορείτε να δείτε αυτή τη βδομάδα.

■ ΣΤΕΦΑΝ ΡΟΥΤΣΟΒΙΤΣΚΙ Οι παραχαράκτες

Αξιοπρόσεκτη γερμανο-αυστριακή παραγωγή με θέμα το πραγματικό γεγονός της παροχόραξης από τους Ναζί βρεδολώτους, είναι ό, τι πιο ενδιαφέρον μπορείτε να δείτε αυτή τη βδομάδα.

(Ντ)όπα είπα, (ντ)όπα λέω

Αίολος Κεντέρης, Εωλη Αρση Βαρών

Απλή ερώτηση: γιατί το ΠΑΜΕ δεν ενεργοποίησε τα σωματεία και τις ομοσπονδίες «του» προτού ψηφιστεί το ασφαληστρικό;

Κι εκεί που ήταν όλοι τους στο βέτο ενωμένοι/ ντόπα καλή εμύρισε/ το έθνος εδιχάσθη

- ◆ Πέθανε ο Τσάρλον Χέστον - έτσι προφέρεται.
- ◆ Προ ασφαληστρικού επί του πρακτέου - τώρα, επί του πρωκτέου.
- ◆ ΠΑΜΕ: Πρώτα Αντιδράμε Μετά Εξοικειωνόμαστε.
- ◆ «Η κυβέρνηση Καραμανλή έχει κάθε δικαίωμα τώρα να ισχυρίζεται ότι μετέτρεψε σε διεθνές το πρόβημα του ονόματος της ΠΓΔΜ. Αυτό αποτελεί πολύ ισχυρό πλήγμα για μια αμερικανόδουλη αστική τάξη και πολιτική ηγεσία όπως αυτές της ΠΓΔΜ, που έχει μετατρέψει σε "Μεγάλη Ιδέα" του λαού τους την ένταξη στο ΝΑΤΟ. Αποτελεί επίσης ισχυρό πλήγμα στην αμερικανόδουλεία ως ιδεολογία, αφού αφενός ο Καραμανλής κέρδισε επειδή τόλμησε να πει επιτέλους ένα "όχι" στις επιθυμίες των Αμερικάνων...» (ΠΡΙΝ, Δελαστίκ, 06/04/08). Το λιβάδι με τα μαργαριτάρια...
- ◆ Η "ριζοσπαστική" αριστερά συμμετέχει στη πανγιανιώτικη απεργία της 16ης Απριλίου, που όλως περιέργως συμπίπτει με αυτή του ΠΑΜΕ, που όλως περιέργως δεν "κουνήθηκε" προ ασφαληστρικού...
- ◆ «Τακτοποιείται» η βίλα Σουφλία.
- ◆ AP.EN ή... θήλυ;

- ◆ Προειδοποίηση προς τους μαοϊκούς απηύθυνε ο ΟΗΕ (στο Νεπάλ) (για όσους έχουν ακόμα «αυτοπάτες» για τον συγκεκριμένο «Οργανισμό Ηλεγμένων Εκκρεμοτήτων»).
- ◆ Το «εξ αποίνης» γράφεται με ήτα, ω δαιμόνων.
- ◆ «Βιομηχανία αναζήτησης περιουσιών στήνεται στην ΠΓΔΜ» γράφει ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 08/04/08. Δηλαδή οι Μακεδόνες αντάρτες που κατέφυγαν στην Δημοκρατία της Μακεδονίας έμεναν στην ύπαιθρο πριν βγουν στο βουνό;
- ◆ Ρε αγράμματοι του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, όχι και Γκάρεθ Μουρφί (πρώτη σελίδα, 08/04/08). Μέρφυ.
- ◆ Η Αυτόνομη Παρέμβαση αναφέρεται συχνάκις ως συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ. Εκείνη η έρμη «Ένωση Εργαζομένων των σωμάτων ασφαλείας», ρε κωλοτούμπες;
- ◆ «Αμέτρητες δυνάμεις καταστολής» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, πρώτη σελίδα, 04/04/08). Καλά, οι μπάτσοι δεν είναι «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας», ρε κωλοτούμπες;
- ◆ «Όλα» τα λέει ο κυρ-πρόεδρος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 08/04/08), το μόνο που δεν εξηγεί είναι γιατί τόσο καιρό η συγκεκριμένη ομοσπονδία έκανε τον... Κινέζο όσον αφορά την κήρυξη απεργίας του κλάδου...
- ◆ «Πρώτη ρωγμή Αλογοσκούφη στο νόμο για το ασφαλι-
- στικό - Θα επανεξεταστεί η εφαρμογή του στο προσωπικό της Τραπέζης Ελλάδος» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 08/04/08). Απατεωνίσκοι...
- ◆ «Η πατρίδα και η πατρίδα» είναι ο τίτλος του σχολίου του Π. Μπουκάλα στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 08/04/08. Σωστά: εις οιωνός άριστος αμύνεσθε περί πάρτης...
- ◆ «Η διεθνής κρίση αγγίζει και την ελληνική οικονομία – δυσμενώς επηρεάζεται και η αποκλιμάκωση της ανεργίας, που εκτιμάται ότι θα μειωθεί φέτος στο 7,5% αντί του 6,8%» (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 04/04/08).
- ◆ «Αμέτρητες δυνάμεις καταστολής» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, πρώτη σελίδα, 04/04/08). Καλά, οι μπάτσοι δεν είναι «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας», ρε κωλοτούμπες;
- ◆ «Στη Γαλλία υπολογίστηκε ότι στο τωρινό στάδιο της παραγωγικής εξέλιξης, μία μέση εργάσιμη μέρα των πέντε ωρών για κάθε άτομο ικανό να εργαστεί θα επαρκούσε να ικανοποιήσει όλες τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Παρόλο το χρόνο που εξοικονομήθηκε με τις τελειοποίησεις στις μηχανές, ο χρόνος που ξοδεύεται σε καταναγκαστική εργασία στα εργοστάσια έχει αυξηθεί για πολλούς ανθρώπους (από τα οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα του Κάρολου).
- ◆ «Ας ακούσει τη βοή της κοινωνίας ο κ. Παναγόπουλος» (ΑΥΓΗ, 08/04/08). Αχ, αυτές οι αγάπτες...
- ◆ Για «πρωτοπόρα δράση» μιλάει η ακρίσια του Περισσού. Σε ποιον πλανήτη ακριβώς;
- ◆ «Αυτή η τρομερή παρακμή της Ελληνικής Πολιτείας πονάει πολύ. Οσο οργισμένος και να είναι κανείς, κάτι μέσα του τον συγκρατεί. Αυτολογοκρίνεται θελεῖς δεν θελεῖς. Στο κάτω κάτω, για τον τόπο σου μιλάς. Για τη δική μας κατάντια στεναχωρίσαι. Αισθάνεσαι ώρες ώρες σαν να τσακώνεσαι με τη μάνα σου και τον πατέρα σου». από το πόνημα του κ. Κ. Καζάκου (τον οποίο αναφέρει ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 7 μέρες μαζί, 06/04/08, ως βουλευτή του ΚΚΕ και ηθοποιό, «ξεχώντας» ότι είναι και σχολάρχης και θεατρώντας). Λαός και Κολωνάκι - και είναι γνωστό ότι ο κ. Καζάκος ανήκει στο Κολωνάκι...
- ◆ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ, ο δρόμος των λαών» φώναζαν τα Τσιπράκια ενόσω μιλαγε ο Αλέξης. Γνωρίζουν δάραγε ότι ο δρόμος των ως άνω οργανώσεων ήταν ένοπλος;
- ◆ «Στη Γαλλία υπολογίστηκε ότι στο τωρινό στάδιο της παραγωγικής εξέλιξης, μία μέση εργάσιμη μέρα των πέντε ωρών για κάθε άτομο ικανό να εργαστεί θα επαρκούσε να ικανοποιήσει όλες τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Παρόλο το χρόνο που εξοικονομήθηκε με τις τελειοποίησεις στις μηχανές, ο χρόνος που ξοδεύεται σε καταναγκαστική εργασία στα εργοστάσια έχει αυξηθεί για πολλούς ανθρώπους (από τα οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα του Κάρολου).
- ◆ «Ας ακούσει τη βοή της κοινωνίας ο κ. Παναγόπουλος» (ΑΥΓΗ, 08/04/08). Αχ, αυτές οι αγάπτες...
- ◆ Για «πρωτοπόρα δράση» μιλάει η ακρίσια του Περισσού. Σε ποιον πλανήτη ακριβώς;
- ◆ «Αυτή η τρομερή παρακμή της Ελληνικής Πολιτείας πονάει πολύ. Οσο οργισμένος και να είναι κανείς, κάτι μέσα του τον συγκρατεί. Αυτολογοκρίνεται θελεῖς δεν θελεῖς. Στο κάτω κάτω, για τον τόπο σου μιλάς. Για τη δική μας κατάντια στεναχωρίσαι. Αισθάνεσαι ώρες ώρες σαν να τσακώνεσαι με τη μάνα σου και τον πατέρα σου». από το πόνημα του κ. Κ. Καζάκου (τον οποίο αναφέρει ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 7 μέρες μαζί, 06/04/08, ως βουλευτή του ΚΚΕ και ηθοποιό, «ξεχώντας» ότι είναι και σχολάρχης και θεατρώντας). Λαός και Κολωνάκι - και είναι γνωστό ότι ο κ. Καζάκος ανήκει στο Κολωνάκι...
- ◆ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ, ο δρόμος των λαών» φώναζαν τα Τσιπράκια ενόσω μιλαγε ο Αλέξης. Γνωρίζουν δάραγε ότι ο δρόμος των ως άνω οργανώσεων ήταν ένοπλος;
- ◆ «Στη Γαλλία υπολογίστηκε ότι στο τωρινό στάδιο της παραγωγικής εξέλιξης, μία μέση εργάσιμη μέρα των πέντε ωρών για κάθε άτομο ικανό να εργαστεί θα επαρκούσε να ικανοποιήσει όλες τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Παρόλο το χρόνο που εξοικονομήθηκε με τις τελειοποίησεις στις μηχανές, ο χρόνος που ξοδεύεται σε καταναγκαστική εργασία στα εργοστάσια έχει αυξηθεί για πολλούς ανθρώπους (από τα οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα του Κάρολου).
- ◆ «Ας ακούσει τη βοή της κοινωνίας ο κ. Παναγόπουλος» (ΑΥΓΗ, 08/04/08). Αχ, αυτές οι αγάπτες...
- ◆ Για «πρωτοπόρα δράση» μιλάει η ακρίσια του Περισσού. Σε ποιον πλανήτη ακριβώς;
- ◆ «Αυτή η τρομερή παρακμή της Ελληνικής Πολιτείας πονάει πολύ. Οσο οργισμένος και να είναι κανείς, κάτι μέσα του τον συγκρατεί. Αυτολογοκρίνεται θελεῖς δεν θελεῖς. Στο κάτω κάτω, για τον τόπο σου μιλάς. Για τη δική μας κατάντια στεναχωρίσαι. Αισθάνεσαι ώρες ώρες σαν να τσακώνεσαι με τη μάνα σου και τον πατέρα σου». από το πόνημα του κ. Κ. Καζάκου (τον οποίο αναφέρει ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 7 μέρες μαζί, 06/04/08, ως βουλευτή του ΚΚΕ και ηθοποιό, «ξεχώντας» ότι είναι και σχολάρχης και θεατρώντας). Λαός και Κολωνάκι - και είναι γνωστό ότι ο κ. Καζάκος ανήκει στο Κολωνάκι...
- ◆ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ, ο δρόμος των λαών» φώναζαν τα Τσιπράκια ενόσω μιλαγε ο Αλέξης. Γνωρίζουν δάραγε ότι ο δρόμος των ως άνω οργανώσεων ήταν ένοπλος;
- ◆ «Στη Γαλλία υπολογίστηκε ότι στο τωρινό στάδιο της παραγωγικής εξέλιξης, μία μέση εργάσιμη μέρα των πέντε ωρών για κάθε άτομο ικανό να εργαστεί θα επαρκούσε να ικανοποιήσει όλες τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Παρόλο το χρόνο που εξοικονομήθηκε με τις τελειοποίησεις στις μηχανές, ο χρόνος που ξοδεύεται σε καταναγκαστική εργασία στα εργοστάσια έχει αυξηθεί για πολλούς ανθρώπους (από τα οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα του Κάρολου).
- ◆ «Ας ακούσει τη βοή της κοινωνίας ο κ. Παναγόπουλος» (ΑΥΓΗ, 08/04/08). Αχ, αυτές οι αγάπτες...
- ◆ Για «πρωτοπόρα δράση» μιλάει η ακρίσια του Περισσού. Σε ποιον πλανήτη ακριβώς;
- ◆ «Αυτή η τρομερή παρακμή της Ελληνικής Πολιτείας πονάει πολύ. Οσο οργισμένος και να είναι κανείς, κάτι μέσα του τον συγκρατεί. Αυτολογοκρίνεται θελεῖς δεν θελεῖς. Στο κάτω κάτω, για τον τόπο σου μιλάς. Για τη δική μας κατάντια στεναχωρίσαι. Αισθάνεσαι ώρες ώρες σαν να τσακώνεσαι με τη μάνα σου και τον πατέρα σου». από το πόνημα του κ. Κ. Καζάκου (τον οποίο αναφέρει ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 7 μέρες μαζί, 06/04/08, ως βουλευτή του ΚΚΕ και ηθοποιό, «ξεχώντας» ότι είναι και σχολάρχης και θεατρώντας). Λαός και Κολωνάκι - και είναι γνωστό ότι ο κ. Καζάκος ανήκει στο Κολωνάκι...
- ◆ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ, ο δρόμος των λαών» φώναζαν τα Τσιπράκια ενόσω μιλαγε ο Αλέξης. Γνωρίζουν δάραγε ότι ο δρόμος των ως άνω οργανώσεων ήταν ένοπλος;
- ◆ «Στη Γαλλία υπολογίστηκε ότι στο τωρινό στάδιο της παραγωγικής εξέλιξης, μία μέση εργάσιμη μέρα των πέντε ωρών για κάθε άτομο ικανό να εργαστεί θα επαρκούσε να ικανοποιήσει όλες τις υλικές ανάγκες της κοινωνίας. Παρόλο το χρόνο που εξοικονομήθ

Κάνε δίκι σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρα»

■ ΠΕΜΠΤΗ 17 Απριλη

Διεθνής μέρα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους

Πριν 4 χρόνια, στο 1ο Διεθνές Συνέδριο των Πολιτικών Κρατούμενων, που έγινε στην πόλη Donostia της χώρας των Βάσκων, καθιερώθηκε η 17 Απριλή ως Διεθνής Μέρα Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους. Στο πλαίσιο αυτής της «διεθνούς μέρας» έχουν προγραμματιστεί εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε μια σειρά πόλεις ανά τον κόσμο. Γνωστές σε μιας έχουν μέχρι στιγμής γίνει οι εκδηλώσεις στη Νέα Υόρκη, στο Μπουένος Αιρες, στο Παρίσι, στην Ισταμπούλ και άλλες τουρκικές πόλεις, στη Βαρκελόνη, στις μεγαλύτερες βασικές πόλεις.

Στις εκδηλώσεις αυτές συμμετέχουν πολιτικές οργανώσεις και συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται στο μέτωπο της αλληλεγγύης από τη χώρα των Βάσκων (οι Βάσκοι είχαν και τη σχετική πρωτοβουλία), την Τουρκία, την Παλαιστίνη και άλλες χώρες.

Είναι καιρός, λοιπόν, να καθιερώσουμε και στη χώρα μας τη διοργάνωση εκδηλώσεων αυτή τη μέρα από το πολύμορφο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Δεν αναφέρομαστε μόνο στους πολιτικούς κρατούμενους «μακράς πτυνής» για την υπόθεση της 17N

17 ΑΠΡΙΛΗ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Υποφέρουν την
παγκοσμιοποιημένη καταπίεση,
ας παγκοσμιοποιήσουμε
την αλληλεγγύη

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 6μη

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑ ΞΗΡΟΥ
συζήτηση τη Δευτέρα 14 Απριλη, 7 μ.μ.
στο κτίριο Γκίνη του Πολυτεχνείου
οργάνωση και προετοιμασία συγκέντρωσης τη
ΔΙΕΘΝΗ ΗΜΕΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ (17 Απριλη)
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ ΑΜΕΣΑ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

(οι καταδικασθέντες για την υπόθεση του ΕΛΑ έχουν αποφυλακιστεί προσωρινά και η δίκη τους σε δευτέρο βαθμό θα αρχίσει στις 7 Μάρτιου), αλλά και τους πολιτικούς κρατούμενους από συλλογικότητες του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, που είναι προφυλακισμένοι ή φυλακισμένοι για μια σειρά υποθέσεις, άλλοι έχοντας αναλάβει την πολιτική ευθύνη για αυτές και άλλοι καταγγέλλοντας διωκτική σικευωρία σε βάρος τους, αλλά όλοι με κατηγορητήρια διογκωμένα σε σχέση με τις πράξεις την ευθύνη των οποίων ονελαβαν.

Η νεοσύστατη Πρωτοβουλία για την Αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού πήρε την πρωτοβουλία να καλέσει σε μια ανοιχτή εκδήλωση αλληλεγγύης, την Πέμπτη 17 Απριλη στις 6 μ.μ. στα Προπύλαια. Είναι μια ευκαιρία να τεθεί συνολικά το ζήτημα της αλληλεγγύης σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους. Να αναδειχτούν όλα τα ζητήματα που σχετίζονται μ' αυτούς. Από το ειδικό καθεστώς κράτησης-εξόντωσης των κρατούμενων για την υπόθεση 17N (ξεχωριστή περίπτωση ο Σάββας Ξηρός) μέχρι το στήσιμο σκευωριών και δικών και τις αυθαίρετες προφυλακίσεις.

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ

Απατηλά ιδεολογήματα

Μετά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, αυτή εδώ η εφημερίδα και ο συλλογικότητα που την εκδίδει προγινε για πολλοστή φορά κόντρα στο ρεύμα, εκτιμώντας ότι το εκλογικό αποτέλεσμα δε συνιστούσε «στροφή προς τ' αριστερά», παρά την ενίσχυση των ποικιλόχρωμων αριστερών Ψηφοδελτίων (κοινοβουλευτικών και εξωκοινοβουλευτικών), διότι η ψήφος δεν αντιστοιχίζεται με κοινωνικές διεργασίες. Η άποψη αυτή ακουγόταν ως αιρετική, διότι ήταν πολλοί εκείνοι που αρέσκονταν στην ερμηνεία της «αριστερής στροφής». Και δεν ενωούμε μόνο τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς, που είχαν κάθε λόγο να επαίρονται για την άνοδο της εκλογικής τους επιρροής, αλλά και μια σειρά δυνάμεις της οιονεί επαναστατικής αριστεράς, που έχουν αναγάγει τη συμμετοχή στις εκλογές σε ανώτερη μορφή της ταξικής πάλης.

Από τις εκλογές πέρασαν 7 μήνες. Διάστημα αρκετό για να βγουν συμπεράσματα, δεδομένου ότι κατά τη διάρκειά του είχαμε πλούσιες πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις, με κορυφαία τη μάχη ενάντια στο ασφαλοποτρικό. Μπορούμε, λοιπόν, να διερευνήσουμε αν όντως είχαμε αριστερή στροφή.

Ας αφήσουμε στην άκρη το σκάνδαλο Ζαχόπουλου ή μάλλον ας το συσχετίσουμε με το ασφαλοποτρικό. Η κυβέρνηση κατάφερε να ξεφύγει από τη μέγκενη αυτού του σκανδάλου επιτιθέμενη στο μέτωπο της κοινωνικής ασφάλισης! Και μόνο αυτή η δυνατότητα της κυβέρνησης δείχνει ότι κάτι δεν πάει καλά με την... αριστερή στροφή, η οποία μάλιστα εκείνο το διάστημα εμφανίζεται ως πιο μαζική (καταγραμμένη στα γκάλοπ). Και βέβαια, τα πράγματα φάντακαν πιο καθαρά στη μάχη κατά του ασφαλοποτρικού. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κατάφερε να μανιπουλάρει τον σγάνα χωρίς αντιστάσεις και να τον ξεπουλήσει επίσης χωρίς αντιστάσεις. Η σταθερότητα του συστήματός της δεν διασαλεύτηκε, δεν κινδύνεψε. Ακόμα πιο εύκολα κατάφερε να ξεπουλήσει, με συνοπτικές διαδικασίες, την επαύριο της ήττας στο μέτωπο του ασφαλοποτρικού, το μεροκάματο, προσφέροντας στην κεφαλαιοκρατία ένα σημαντικό εργαλείο για να διαχειριστεί την περίοδο της κρίσης.

Βέβαια, τα κόμματα της αντιπολίτευσης προσδοκούν πολιτικά (εκλογικά) οφέλη από τη φθορά που υπέστη τη κυβέρνηση. Δεν θα μας απασχολήσει εδώ το κατά πόσο αυτές οι προσδοκίες είναι βάσιμες και πέκαση αυτών των οφελών. Το ερώτημα είναι αν αυτά τα οφέλη θα είναι ταυτόχρονα και οφέλη για τους εργαζόμενους. Η πείρα οδηγεί σε μια κατηγορηματική αρνητική απάντηση. Οι αντιπολιτεύσεις χαιδεύουν την αιτιά των εργαζόμενων, μετατρέπουν τους αγώνες τους σε δεκανίκι της αντιπολιτευτικής τους τακτικής, οδηγώντας τους σε ήττες (μόνο έτσι «αποδίδουν» πολιτικά) κι όταν γίνονται κυβέρνηση συνεχίζουν την ίδια πολιτική, με ελάχιστες παραλλαγές. Αυτό δεν ισχύει μόνο για τα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας αλλά και για τα δυο αριστερά δεκανίκια του συστήματος, που όταν χρειάστηκε να δώσουν εξετάσεις κυβερνητισμού (την περίοδο 1989-90), τις πέρασαν με άριστα.

Για μια ακόμη φορά φαίνεται καθαρά, ότι οι αλλαγές στην εκλογική συμπεριφορά δεν αποτελούν ούτε αναγκαία ούτε πολύ περισσότερο- ικανή συνθήκη για αλλαγές στην κοινωνική συμπεριφορά. Μια πραγματική στροφή προς τ' αριστερά θα άρχιζε όχι από την «ψήφο του καναπέ», αλλά από τους ταξικούς αγώνες, στην πιο πρωτότελα μορφή τους, τον οικονομικό αγώνα ενάντια στους συνεχείς σφετερισμούς του κεφαλαιου και της κυβέρνησής του. Σε μια μεταβατική περίοδο θα αποτυπωθούν και εκλογικά. Οχι αντίστροφα.

Π.Γ.

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ
Υπογράψτε την έκκληση - Συγκεντρώστε υπογραφές
<http://freesavvasxiros.webs.com>

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάνοι 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διεύθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

